

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **85** Ljubljana, sreda **28. 12. 2016**

ISSN **1318-0576** Leto **XXVI**

DRŽAVNI ZBOR

3686. Zakon o voznikih (ZVoz-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o voznikih (ZVoz-1)

Razlašam Zakon o voznikih (ZVoz-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. decembra 2016.

Št. 003-02-10/2016-11

Ljubljana, dne 23. decembra 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O VOZNIKIH (ZVoz-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo načrtovanje in izvajanje nalog za preventivo in varnost v cestnem prometu, pravila in pogoji za udeležbo voznikov v cestnem prometu, pravila in pogoji za usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil, pogoji za delovanje šol vožnje, pravila in pogoji za opravljanje vozniškega izpita ter pogoji opravljanja zdravstvenih pregledov in dodatnih usposabljanj voznikov.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/126/ES), zadnjič spremenjena z Direktivo Komisije 2016/1106/EU z dne 7. julija 2016 o spremembi Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vozniških dovoljenjih (UL L št. 183 z dne 8. 7. 2016, str. 59) in Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36).

(3) S tem zakonom se določajo globe za prekrške za izvrševanje Uredbe (ES) 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi

Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 51).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. imetnik vozniškega dovoljenja oziroma imetnica vozniškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: imetnik vozniškega dovoljenja) je oseba, ki ji je izdano vozniško dovoljenje;

2. kandidat za voznika motornega vozila oziroma kandidatka za voznika motornega vozila (v nadaljnjem besedilu: kandidat za voznika) je oseba, ki se v šoli vožnje usposablja za voznika motornih vozil ali skupine vozil;

3. motorno vozilo je vsako vozilo na motorni pogon, ki se običajno uporablja za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za cestno vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga. Ta pojem vključuje trolejbus, to so vozila, priključena na električni drsnik, ki ne vozijo po tirih, ne vključuje pa kmetijskih ali gozdarskih traktorjev. Kmetijski ali gozdarski traktor je vozilo na motorni pogon, ki vozi po kolesih ali tirih in ima najmanj dve osi ter katerega glavna funkcija je vlečna moč. Zasnovano je predvsem za vlečenje, potiskanje, prevažanje ali pogon različnih orodij, naprav ali priklopnih vozil, ki se uporabljajo v kmetijstvu ali gozdarstvu. Uporaba za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga na cesti, je samo sekundarna funkcija. V nadaljnjem besedilu tega zakona se za motorna vozila ter kmetijske in gozdarske traktorje uporablja izraz motorno vozilo;

4. običajno prebivališče je kraj, v katerem oseba stanuje vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, v katerem živi. Za običajno prebivališče osebe, katere poklicne vezi so v drugem kraju kakor njene osebne vezi in ki zaradi tega živi v različnih krajih v dveh ali več državah, se šteje kraj njenih osebnih vezi, če se ta oseba redno vrača v ta kraj. Kadar oseba živi v državi, da bi izpolnila nalogo z določenim trajanjem, ni treba, da je ta zadnji pogoj izpolnjen. Obiskovanje univerze ali šole v drugi državi ne pomeni prenosa običajnega prebivališča;

5. ocenjevalec oziroma ocenjevalka na voznškem izpitu (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalec na voznškem izpitu) je oseba, ki je pooblaščen za ocenjevanje na voznških izpiti;

6. osebni avtomobil je motorno vozilo, ki spada v kategorijo B in je zasnovano ter izdelano za prevoz oseb;

7. spremljevalec voznika oziroma spremljevalka voznika (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec voznika) je oseba, ki je kot spremljevalec vpisana v evidenco o voznških dovoljenjih in v evidenčni karton vožnje ter ima pravico spremljati kandidata

za voznika, ki vozi v cestnem prometu in še ni opravil praktičnega dela vozniškega izpita;

8. strokovni nadzor je nadzor nad vsebino, obsegom, strokovnostjo in kakovostjo izvajanja nalog, ki jih izvajalci opravljajo na podlagi določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

9. šola vožnje je subjekt, ki izvaja dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil;

10. učitelj predpisov oziroma učiteljica predpisov (v nadaljnjem besedilu: učitelj predpisov) je oseba, ki v šoli vožnje poučuje predpise o varnosti cestnega prometa;

11. učitelj vožnje oziroma učiteljica vožnje (v nadaljnjem besedilu: učitelj vožnje) je oseba, ki na podlagi dovoljenja v šoli vožnje poučuje praktični del usposabljanja;

12. voznik oziroma voznica (v nadaljnjem besedilu: voznik) je oseba, ki na cesti vozi vozilo;

13. voznik začetnik oziroma voznica začetnica (v nadaljnjem besedilu: voznik začetnik) je voznik motornega vozila do dopolnjenega 21. leta starosti in voznik motornega vozila dve leti od prve pridobitve vozniškega dovoljenja ne glede na to, ali je bilo pridobljeno v Republiki Sloveniji ali tujini. Voznik začetnik je tudi voznik motornega vozila dve leti od prve pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil katere od kategorij A2, A ali B, čeprav že ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, B1, F ali G;

14. zdravniško spričevalo je izkaz o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil kandidata za voznika ali voznika.

(2) Drugi izrazi o vozilih, voznikih, cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo predpisi o motornih vozilih, pravilih cestnega prometa, javnih cestah in prevozih v cestnem prometu.

II. PREVENTIVA IN VZGOJA V CESTNEM PROMETU

3. člen

(nacionalni program za varnost cestnega prometa)

(1) Republika Slovenija določi nacionalni program varnosti cestnega prometa, s katerim se za obdobje desetih let določijo prednostne naloge in cilji za zagotovitev večje varnosti cestnega prometa.

(2) Naloge na področju priprave in usklajevanja nacionalnega programa varnosti cestnega prometa opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

4. člen

(javna agencija za varnost prometa)

(1) Regulatorne, razvojne, strokovne in druge naloge s področja voznikov, vozil, analitsko-raziskovalnih nalog, povezanih z varnostjo cestnega prometa, preventive, vzgoje, usposabljanja v cestnem prometu, neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč ter strokovnih nalog za pripravo in izvedbo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, izvaja Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija).

(2) V imenu Republike Slovenije uresničuje ustanoviteljske pravice in izpolnjuje obveznosti Vlada Republike Slovenije.

(3) Glede vprašanj organizacije in delovanja javne agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.

5. člen

(področje prometne vzgoje in izobraževanja, usposabljanje in izobraževanje za varno udeležbo v cestnem prometu)

(1) Vsebine prometne vzgoje in varne mobilnosti so vključene v obvezni in razširjeni program življenja in dela v vzgojno-izobraževalnih zavodih, izvajajo pa jih pristojni strokovni delavci. Preventivne dejavnosti na področju varnosti cestnega

prometa organizirajo in izvajajo javna agencija ter sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za šolstvo, javnimi vzgojno-izobraževalnimi zavodi ter društvi, prostovoljci in nevladnimi organizacijami, ki se ukvarjajo s preventivnimi dejavnostmi na področju varnosti cestnega prometa.

(2) Usposabljanja in izobraževanja s področja varnosti v cestnem prometu, prevozov v cestnem prometu, vozil, voznikov in varnosti cestne infrastrukture izvaja tudi javna agencija, ki organizira izobraževanja, usposabljanja, delavnice, preventivne dogodke, konference, seminarje, simpozije, forume in podobno.

(3) Stroške izvedbe storitev iz prejšnjega odstavka krijejo udeleženci. Sredstva, pridobljena iz tega naslova, so prihodki javne agencije.

6. člen

(sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v samoupravnih lokalnih skupnostih)

(1) Za načrtovanje in usklajevanje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti) ustanovijo svete za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: svet), ki delujejo kot strokovno posvetovalno telo predstavnškega organa lokalne skupnosti.

(2) Svet imenuje predstavnški organ lokalne skupnosti, sestavljajo ga predstavniki organov lokalne skupnosti ter drugih organov, organizacij in institucij z območja lokalne skupnosti, katerih dejavnost je usmerjena k preventivi in vzgoji v cestnem prometu (npr. vzgojno-izobraževalnih organizacij, organizacij civilne družbe, policije, šol vožnje, upravljavcev cest in drugih). Predstavnški organ lokalne skupnosti določi sestavo sveta, način delovanja in število članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: članov) sveta in jih na podlagi predlogov organov, organizacij in institucij iz prejšnjega stavka imenuje za mandatno dobo štirih let.

(3) Svet ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni, predlaga organom lokalne skupnosti programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje, koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa na lokalni ravni, predvsem pa sodeluje pri izvajanju prometne vzgoje, dodatnem izobraževanju in obveščanju udeležencev cestnega prometa o ukrepih za doseganje prometne varnosti, koordinira izdajanje in razširjanje prometno vzgojnih publikacij in drugih gradiv, pomembnih za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni. Strokovno tehnične naloge za svet ter koordinacijo prometno-preventivnih aktivnosti na lokalni ravni izvaja strokovni delavec zaposlen v okviru uprave lokalne skupnosti. Svet sodeluje z javno agencijo in ministrstvom, pristojnim za promet.

(4) Svet se ustanovi za območje ene ali več lokalnih skupnosti. Sveti dveh ali več lokalnih skupnosti lahko ustanovijo skupni svet, s katerim določijo sestavo, naloge in način zagotavljanja sredstev za delovanje skupnega sveta. Za usklajevanje dela na širšem območju se lahko sveti povezujejo in ustanovijo koordinacijsko telo.

(5) Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni se zagotovijo s proračuni lokalnih skupnosti ter iz drugih sredstev.

7. člen

(delovanje v javnem interesu)

Društva, ki delujejo na področjih, pomembnih za preventivo in varnost cestnega prometa, pridobijo status društva v javnem interesu v skladu z zakonom, ki ureja društva, če razvijajo in izvajajo programe s področja preventive in varnosti v cestnem prometu (usposabljanje, dodatno izobraževanje, izdaja gradiv, promocija, razprave, predstavitve, razstave s področja varnosti cestnega prometa in podobno), razen dejavnosti šol vožnje.

III. JAVNA AGENCIJA ZA VARNOST PROMETA

8. člen

(status javne agencije)

Javna agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.

9. člen

(naloge javne agencije)

(1) Javna agencija na podlagi javnega pooblastila opravlja naslednje naloge:

1. izdaja odločb, izbira in pooblašča organizacij za opravljanje nalog s področja voznikov in vozil ter strokovni nadzor nad njihovim delom;

2. vodenje in upravljanje zbirk podatkov in evidenc homologiranih vozil, evidenc izdanih potrdil o skladnosti, zbirk podatkov in evidenc izdanih dovoljenj s področja dodatnega usposabljanja voznikov, registra šol vožnje, evidenc o opravljenih preizkusih usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu, evidenc o opravljenih izpiti in preizkusih usposobljenosti za kontrolorje in vodje tehničnih pregledov ter referente, neodvisnega preiskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč s smrtnim izidom, vzgojnih in preventivnih akcij, kolesarskih izpitov in tekmovanj, priznanj in nagrad;

3. zagotavljanje opravljanja vozniških izpitov;

4. naloge s področja ugotavljanja skladnosti vozil.

(2) Strokovne naloge javne agencije so:

1. izvajanje izobraževalnih programov s področja voznikov in vozil;

2. načrtovanje, vodenje in usklajevanje strokovnih nalog s področja varnosti cestnega prometa, potrebnih za izvajanje nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, ter izvedbenih načrtov, ki zahtevajo sodelovanje državnih organov, lokalnih skupnosti, drugih organizacij, civilne družbe in strokovnjakov za varnost cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: strokovnjaki);

3. razvijanje in pospeševanje prometne vzgoje, izdajanje in priprava prometnovzgojnih publikacij in drugega gradiva (letaki, plakati, brošure, filmi, spletno gradivo ipd.), razvijanje in izvajanje preventivnih programov, kampanj in akcij za varnost cestnega prometa;

4. strokovna pomoč in sodelovanje s sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni, koordinacija in spremljanje njihovih aktivnosti, zagotavljanje preventivnih gradiv in možno sofinanciranje preventivnih aktivnosti na lokalni ravni.

(3) Analitsko-raziskovalne naloge javne agencije so:

1. priprava analiz in poročil, ocenjevanje stanja varnosti cestnega prometa in sodelovanje pri oblikovanju politike na tem področju;

2. proučevanje, načrtovanje, analiziranje in predlaganje strokovnih podlag za izdelavo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa ter drugih strateških dokumentov in predpisov s tega področja;

3. organiziranje in opravljanje analitskega in raziskovalnega dela ter izdajanje strokovnih mnenj in ekspertiz o varnosti cestnega prometa, pa tudi spodbujanje raziskovalnega dela na tem področju pri drugih izvajalcih.

(4) Javna agencija opravlja tudi naslednje naloge:

1. načrtovanje, organizacija in izvajanje neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč;

2. preverjanje varnosti cestne infrastrukture v vseh fazah načrtovanja in obratovanja, ki temelji na presoji idejne zasnove in projektne dokumentacije ter pregledu obstoječe cestne infrastrukture;

3. organiziranje usposabljanja izvajalcev programov usposabljanja, določenih s tem zakonom, ter razvijanje in izvajanje različnih oblik dodatnega usposabljanja udeležencev v cestnem prometu;

4. organiziranje in razvijanje mednarodnega sodelovanja na področjih voznikov, vozil, preventivnega, vzgojnega in raziskovalnega dela ter na drugih področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;

5. sodelovanje z raziskovalnimi in vzgojno-izobraževalnimi zavodi, gospodarskimi organizacijami in združenji, državnimi organi, sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih ter s posameznimi znanstvenimi delavci in strokovnjaki, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;

6. sodelovanje z nevladnimi in drugimi organizacijami civilne družbe, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa, ter sofinanciranje njihovih preventivnih aktivnosti;

7. podeljevanje priznanj in nagrad na področju preventive, vzgoje in varnosti cestnega prometa;

8. druge naloge v skladu s predpisi, ki urejajo varnost cestnega prometa.

10. člen

(organi javne agencije)

(1) Organa javne agencije sta svet javne agencije in direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

(2) Svet javne agencije sestavlja devet članov, ki jih ustanovitelj v svet javne agencije imenuje za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Pet članov sveta javne agencije imenuje neposredno, štiri člane pa na podlagi javnega poziva izmed predstavnikov uporabnikov, strokovnih organizacij in organizacij civilne družbe.

(3) Člani sveta javne agencije ne smejo biti:

– osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah, ter

– osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

(4) Svet javne agencije ima na področju preventive in vzgoje posvetovalno telo – Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije, ki daje pobude in predloge za načrtovanje programa dela javne agencije in finančnega načrta na področju preventive in vzgoje. Sestavljajo ga predstavniki svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu lokalnih skupnosti ter predstavniki strokovne javnosti in civilne družbe. Število članov, način njihovega imenovanja, vsebino in način dela določa ustanovitveni akt. Svet javne agencije ima lahko poleg navedenega tudi druga posvetovalna telesa.

(5) Za direktorja javne agencije je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;

2. ima najmanj deset let delovnih izkušenj, ki jih je pridobila z delom na delovnih mestih, za katere je zahtevana najmanj izobrazba, določena v prejšnji točki, od tega najmanj sedem let vodstvenih izkušenj;

3. je strokovnjak na področju dela javne agencije;

4. ima znanje angleškega ali nemškega jezika;

5. je državljan Republike Slovenije;

6. izpolnjuje zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena;

7. izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, ki ureja javne agencije.

(6) Direktor javne agencije ne sme:

– sam kot fizična oseba poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,

– biti član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,

– imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(7) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizična ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija.

(8) Direktorja javne agencije imenuje ustanovitelj na podlagi javnega natečaja v skladu s pogoji in kriteriji, določenimi v petem odstavku tega člena, in zakonom, ki ureja javne agencije. Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan.

(9) Direktor javne agencije, njegov zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

– sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,

– biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,

– imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

11. člen

(financiranje javne agencije)

(1) Javna agencija se financira:

1. s sredstvi državnega proračuna, pridobljenimi na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za promet,
2. s prihodki, pridobljenimi s prodajo blaga in storitev na trgu,
3. z drugimi prihodki, skladno s predpisi.

(2) Prihodki javne agencije so namenjeni izvajanju dejavnosti in nalog javne agencije, določenih v 9. členu tega zakona in aktu o ustanovitvi javne agencije, zagotavljanju pogojev za delovanje javne agencije in financiranju odhodkov, povezanih s tekočim poslovanjem javne agencije, kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški amortizacije in drugi stroški.

(3) O uporabi presežka prihodkov nad odhodki in o pokrivanju presežka odhodkov nad prihodki odloča svet javne agencije na predlog direktorja javne agencije, v soglasju z ustanoviteljem.

(4) Prihodke iz proračuna in odhodke iz sredstev proračuna evidentira ločeno od prihodkov in odhodkov iz izvajanja storitev na trgu in prodaje blaga. Presežek prihodkov nad odhodki sredstev iz proračuna javna agencija vplača v proračun. Ustanovitelj ne krije presežka odhodkov nad prihodki iz naslova izvajanja dejavnosti na trgu.

(5) Javna agencija za svoje storitve, ki jih opravlja za posameznike in pravne osebe, v skladu z zakonom, ki ureja javne agencije, izda tarifo, s katero določi višino plačil za svoje storitve.

IV. PRISTOJNOSTI IN POOBLASTILA

12. člen

(pristojnost za odločanje v upravnih zadevah)

V upravnih zadevah, v katerih na prvi stopnji na podlagi tega zakona odločajo javna agencija in upravne enote, na drugi

stopnji odloča ministrstvo, pristojno za promet, če ta zakon ne določa drugače.

13. člen

(pooblastila vlade)

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika.

14. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za promet)

(1) Minister, pristojen za promet:

1. izda natančnejše predpise o opremljenosti in delu šol vožnje, načinu vodenja predpisanih evidenc in natančneje določi program usposabljanja kandidatov za voznike;

2. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogojih vodenja registra kandidatov za voznike, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje, dnevnika usposabljanja ter izpisnega lista;

3. izda predpise o označevanju vozil, na katerih se usposabljujejo kandidati za voznike, o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati ta vozila, in predpiše vsebino, barvo, obliko in dimenzije svetlobnih tabel ter tablic »L«;

4. določi program in natančnejše pogoje za izvajanje izobraževanja in dodatnega usposabljanja ter način izvajanja in preverjanja znanja za učitelja vožnje;

5. določi program in natančnejše pogoje za izvajanje izobraževanja in dodatnega usposabljanja ter način izvajanja in preverjanja znanja za učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje;

6. predpiše obrazec dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje ter določi postopek izdaje in podaljšanja veljavnosti, zamenjave dovoljenj in vodenja evidenc;

7. določi ceno tiskovin in obrazcev, ki se uporabljajo pri izvrševanju predpisov o voznikih;

8. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogoje vodenja registra šol vožnje;

9. predpiše vsebino in obseg preizkusa vožnje za osebe, ki so v okviru zdravstvenega pregleda voznika napotene na preizkus vožnje v šolo vožnje;

10. predpiše način označitve vozila pri vožnji s spremljevalcem;

11. predpiše obseg in vsebino programa dodatnega usposabljanja za voznike začetnike;

12. predpiše obrazec kartona voznika začetnika;

13. predpiše obrazec dovoljenja za izvajalca programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic;

14. predpiše obseg in vsebino programa usposabljanja za izvajalce dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in izpita ter obseg in vsebino programa rednega izpopolnjevanja znanja za osebe, ki izvajajo dodatno usposabljanje;

15. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;

16. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposabljanja za varno vožnjo;

17. predpiše obseg in vsebino programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo ter obrazec potrdila o opravljenem programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo;

18. predpiše program in natančnejše pogoje za izvajanje edukacijskih in psihosocialnih delavnic;

19. izda natančnejše predpise o programu, pogojih, ocenjevanju in načinu opravljanja vozniškega izpita za voznika motornih vozil;

20. določi kraje in kategorije vozil, za katere se v posameznem kraju glede na predpisane pogoje za opravljanje vozniškega izpita in značilnosti cestnega prometa (gostota cestnega prometa, raznolikost udeležencev v cestnem prome-

tu, obseg, vrsta in raznolikost infrastrukture) lahko opravljajo vozniški izpiti;

21. izda natančnejše predpise o vodenju izpitne dokumentacije, vodenju, posredovanju in objavljanju statističnih podatkov o vozniških izpitih ter o evidencah, ki jih vodi javna agencija v zvezi z opravljanjem vozniških izpitov;

22. določi program usposabljanja in postopek preizkusa usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu;

23. predpiše obrazec vozniškega dovoljenja ter postopek za izdajo, podaljšanje veljavnosti, nadomestitev in zamenjavo vozniških dovoljenj, enotne kode pripomočkov, ki jih mora voznik uporabljati pri vožnji vozila, in omejitev ter način vodenja evidenc;

24. predpiše načine in postopke kontrole ter opremo inšpektorjev;

25. na podlagi enotnih ekonomskih normativov, ki jih pripravi Gospodarska zbornica Slovenije, določi najnižjo ceno učne ure usposabljanja kandidatov za voznike.

(2) Minister, pristojen za promet, na javnem razpisu izbere organizacijo:

1. za izdelavo obrazcev vozniških dovoljenj, obrazcev vlog za izdajo vozniških dovoljenj, obrazcev dovoljenj za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo oziroma strokovno vodjo (v nadaljnjem besedilu: strokovni vodja) šole vožnje ter obrazcev potrdil o opravljenem vozniškem izpitu in drugih obrazcev, ki se izdajajo na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter vsebujejo predpisane zaščitne elemente;

2. za personalizacijo obrazcev vozniških dovoljenj.

15. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za zdravje)

Minister, pristojen za zdravje:

1. izda predpise o vrsti in obsegu zdravstvenih pregledov, ki jih morajo opraviti kandidati za voznike in vozniki motornih vozil po tem zakonu in predpiše način, postopek izdaje ter obliko in vsebino zdravniških spričeval in potrdil o opravljenem pregledu;

2. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja izpolnjevati javni zdravstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na področju medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zdravstvene dejavnosti);

3. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje kontrolnih zdravstvenih pregledov izpolnjevati izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa, ter pogoje za odvzem javnega pooblastila izvajalcem zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa za opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov voznikov motornih vozil in zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike, ki jim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja;

4. na podlagi javnega poziva pooblasti izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti), za opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov voznikov motornih vozil in zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike, ki jim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja;

5. imenuje posebno zdravstveno komisijo, ki opravlja zdravstvene preglede po ugovoru kandidata za voznika in voznika motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil ter predčasne ponovne zdravstvene preglede;

6. določi izvajalca zdravstvene dejavnosti za ugotavljanje zmožnosti za vožnjo oseb, ki morajo zaradi omejene telesne zmožnosti voziti prilagojeno vozilo, in za ugotavljanje prilagojenosti vozil za te osebe;

7. določi pogoje za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči, program izpita iz prve pomoči ter način vodenja evidenc o opravljenem izpitu iz prve pomoči;

8. za opravljanje izpita in izvajanje usposabljanj iz prve pomoči pooblasti drugo organizacijo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, če pristojna organizacija Rdečega križa ne izpolnjuje pogojev za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči;

9. določi pogoje za oprostitev opravljanja izpita iz prve pomoči za kandidata za voznika;

10. predpiše merila za oblikovanje cen zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov.

16. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo)

Minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo:

1. predpiše program usposabljanja za varno delo s traktorji in traktorskimi priključki;

2. predpiše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije oziroma zavodi za izvajanje programa iz prejšnje točke;

3. pooblasti organizacije oziroma zavode za izvajanje programa iz 1. točke tega člena;

4. določi način izvajanja usposabljanja in način preverjanja usposobljenosti za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, obliko in vsebino potrdila o usposobljenosti ter način vodenja evidenc; evidenca mora vsebovati naslednje podatke: osebno ime, enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), stalno oziroma začasno prebivališče, datum začetka in zaključka usposabljanja, številko izdanega potrdila o usposobljenosti;

5. predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati izobraževalna ustanova s področja kmetijstva in gozdarstva za pripravo gradiv ter usposabljanje izvajalcev programa usposabljanja za varno delo s traktorji in traktorskimi priključki;

6. na javnem razpisu izbere izobraževalno ustanovo s področja kmetijstva in gozdarstva za pripravo gradiv ter usposabljanje izvajalcev programa usposabljanja za varno delo s traktorji in traktorskimi priključki.

17. člen

(pooblastila direktorja javne agencije)

Direktor javne agencije:

1. pooblasti pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo;

2. imenuje komisijo, pred katero bodo opravljali izpit oziroma preizkus:

- kandidati za učitelja vožnje in učitelji vožnje,
- kandidati za učitelja predpisov in učitelji predpisov,
- kandidati za strokovnega vodjo šole vožnje,
- kandidati za izvajalca usposabljanj voznikov začetnikov,
- kandidati za izvajalca vadbe varne vožnje,
- osebe, ki opravljajo preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu.

3. pooblasti osebo za ocenjevanje na vozniškem izpitu.

18. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za obrambo)

Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, podrobneje predpiše način in pogoje za vožnjo vojaških vozil, pri čemer določi zlasti število oseb in pogoje za prevoz oseb ter kategorijo vozniškega dovoljenja in vojaško usposobljenost voznikov.

19. člen

(pooblastilo za izvajanje ukrepov po tem zakonu)

Pooblaščenice uradne osebe (policija in inšpektorji), ki izvajajo nadzor nad izvrševanjem tega zakona, pri nadzoru upo-

rabljajo ukrepe, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

V. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

20. člen

(strokovni nadzor)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na vozniška dovoljenja, vozniške izpite in programe izobraževanja in dodatnega usposabljanja, ki jih izvaja javna agencija, opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

(2) Strokovni nadzor nad vsebino, obsegom, strokovnostjo in kakovostjo izvajanja dela subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike, izvajajo programa dodatnega usposabljanja za voznike začetnike in za varno vožnjo ter izvajajo programe izobraževanja in dodatna usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo, opravlja javna agencija.

(3) Na podlagi ugotovitev pri strokovnem nadzoru, obvestil organa, pristojnega za inšpekcijski nadzor, in policije javna agencija:

1. izda poročilo o delu subjekta iz drugega odstavka tega člena;

2. izda pisno opozorilo, kadar se ugotovi, da gre za lažje nepravilnosti:

- program ni izveden v predpisanem obsegu;
- program ni izveden na predpisan način;
- subjekt ne javi sprememb iz šestega odstavka 28. člena tega zakona;
- subjekt ne izda izpisnega lista na zahtevo kandidata za voznika;
- javne agencije ne obvešča o izvajanju programa v skladu s tem zakonom in predpisi;

3. pooblaščen organizaciji lahko odvzame pooblastilo ali izbriše šolo vožnje iz registra šol vožnje, kadar ugotovi, da gre za težje nepravilnosti:

- če je bilo subjektu iz drugega odstavka tega člena izdanih tri ali več pisnih opozoril v obdobju zadnjih dveh let;
- če subjekt ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti;
- če subjekt onemogoči izvedbo strokovnega nadzora (npr. udeležba pri usposabljanju kandidatov za voznike in voznikov);
- če je pooblaščen organizacija izdala potrdilo o opravljenem programu, a programa ni izvedla ali pa je šola vožnje v evidenčni karton vožnje vpisala teoretični ali praktični del usposabljanja, a programa ni izvedla;
- če je bil teoretični del usposabljanja izveden v učilnici, ki ni vpisana v register šol vožnje;
- če je pooblaščen organizacija opravila teoretični ali praktični del usposabljanja na lokaciji, za katero nima pooblastila;
- če šola vožnje prve stopnje praktičnega dela usposabljanja ni opravila na vadbeni površini, ki je vpisana v register šol vožnje;
- če šola vožnje ne upošteva najnižje cene učne ure usposabljanja za voznike, ki jo v skladu s 25. točko prvega odstavka 14. člena tega zakona določi minister, pristojen za promet;
- če subjekt ne vodi evidenc, ki jih mora voditi na podlagi tega zakona in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi ali če te evidenc prireja;
- če subjekt nima poravnanih finančnih obveznosti do države ali lokalnih skupnosti.

(4) Strokovni nadzor nad delom ocenjevalca na vozniškem izpitu izvaja javna agencija.

(5) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na

usposabljanje za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, opravlja ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo. Pri nadzoru se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na strokovni nadzor.

21. člen

(pooblastila policije in vojaške policije)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določa jo prekrške v cestnem prometu, izvaja policija.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določa jo prekrške voznikov vojaških vozil v cestnem prometu, izvaja vojaška policija.

22. člen

(pooblastila inšpektorata, pristojnega za promet)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delo subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike, izvajajo programe za voznike začetnike in programe dodatnih izobraževanj in usposabljanj voznikov, opravlja inšpektorji kot delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi inšpektorata, pristojnega za promet.

(2) Če kršitev določb tega zakona določa prekršek, povezan z delom subjektov iz prejšnjega odstavka, in v primerih, ko ni podana pristojnost policije iz prejšnjega člena, inšpektorat, pristojen za promet, opravlja tudi naloge prekrškovnega organa.

23. člen

(pooblastila inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na usposabljanje za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo. Pri nadzoru se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na inšpekcijski nadzor.

24. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpekcijski nadzor opravljajo inšpektorji v prostorih šole vožnje in pooblaščenih organizacij, v okviru pooblastil, določenih s tem zakonom, pa tudi v cestnem prometu. Inšpekcijski nadzor nad delom subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike, opravlja inšpektor tudi v vozilih, s katerimi se kandidati za voznike usposabljujejo v vožnji.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati prostore, naprave in opremo, ki se uporablja pri izvajanju določb tega zakona, ter pogodb, evidence, ki jih šole vožnje in pooblaščen organizacije vodijo na podlagi tega zakona, ter listine, spise in druge dokumente, ki se nanašajo na izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

(3) Inšpektor sme ugotavljati istovetnost oseb, ki v šolah vožnje in pooblaščenih organizacijah opravljajo dela, nad izvajanjem katerih se opravlja nadzor, ter preveriti, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje dela, predpisane s tem zakonom.

(4) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pridobiti tudi podatke o tehničnem in drugem varovanju prostorov, naprav, opreme, evidenc in listin, obrazcev ter pečatov ter opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora in pooblastili, ki jih ima na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja inšpekcijsko nadzorstvo.

(5) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki inšpektorju ne omogoči opravljanja dejanj iz tretjega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

(6) Z globo 160 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz tretjega odstavka tega člena, če ne izkaže svoje identitete na inšpektorjevo zahtevo.

25. člen

(pooblastila inšpektorja v cestnem prometu)

(1) Pri izvajanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico ustaviti vozilo in pregledati naprave in opremo na vozilu, dokumente in druga dokazila, ki jih mora imeti pri sebi voznik v učnem procesu, učitelj vožnje, spremljevalec ali kandidat za voznika.

(2) V ta namen uporablja označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.

26. člen

(ukrepi inšpektorja)

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da šola vožnje ali pooblaščen organizacija krši določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ima po tem zakonu pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;

2. pooblaščen organizaciji ali šoli vožnje po tem zakonu začasno prepovedati opravljanje dela za izvajanje določb tega zakona do odprave nepravilnosti in pomanjkljivosti;

3. prepovedati, da opravlja delo oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dela ali če ga opravlja v času, ko ji je omejena pravica opravljati to delo.

(2) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da se kandidat za voznika, voznik začetnik ali voznik na dodatnem izobraževanju in usposabljanju ni usposabljal po predpisanem programu, inšpektor z odločbo odredi, da se mora ta oseba ponovno usposobiti po predpisanem programu, stroške ponovnega usposabljanja pa krije šola vožnje ali pooblaščen organizacija, ki te osebe ni usposabljala po predpisanem programu.

(3) Inšpektor mora javno agencijo obvestiti o ugotovljenih lažjih in težjih nepravilnostih iz 20. člena tega zakona ter odrejenih ukrepih iz 2. in 3. točke prvega ter drugega odstavka tega člena.

27. člen

(posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Javna agencija, ministrstvo, pristojno za promet, policija, inšpektorat, pristojen za promet, upravna enota, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in občinski redarji imajo v zvezi z izvajanjem svojih zakonsko določenih nalog pravico obdelovati podatke o:

- imetnikov vozniških dovoljenj,
- kandidatih za voznike,
- vozilih,

– oseb, ki v šolah vožnje usposablajo kandidate za voznike ter v pooblaščenih organizacijah izvajajo programe dodatnih usposabljanj voznikov in izvajalcev, o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem zavarovanju oseb, ki v šolah vožnje usposablajo kandidate za voznike ter v pooblaščenih organizacijah izvajajo programe dodatnih usposabljanj voznikov in izvajalcev,

– nepravilnih finančnih obveznostih gospodarskih družb, javnih in zasebnih izobraževalnih zavodov in drugih pravnih oseb zasebnega prava, samostojnih podjetnikov posameznikov, ki so podali vlogo za opravljanje dejavnosti šol vožnje oziroma to dejavnost že opravljajo,

– prekrških in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu, ter

- izrečenih kaznih in ukrepov.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj in podatke iz drugih evidenc, predpisanih v tem zakonu, ki jih potrebujejo v zvezi z izvajanjem nalog, določenih s tem zakonom in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi, imajo pravico obdelovati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo te podatke brezplačno posredovati organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Nacionalne kontaktne točke v državah članicah Evropske unije, določene za čezmejno izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih, imajo pravico pridobiti podatke iz prvega odstavka 70. člena tega zakona, kadar jih pristojni organi države članice Evropske unije potrebujejo za izvrševanje nalog, povezanih z izdajo, zamenjavo, nadomestitvijo, podaljšanjem ali razveljavitvijo vozniškega dovoljenja. Posredovanje podatkov je brezplačno in se zagotavlja z avtomatizirano izmenjavo podatkov prek omrežja Evropske unije za vozniška dovoljenja.

(5) Naloge nacionalne kontaktne točke kot pristojnega organa za čezmejno posredovanje in izmenjavo podatkov iz evidence vozniških dovoljenj opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

(6) Osebnih podatki v evidencah in registrih po tem zakonu se obdelujejo za naslednje namene:

- spremljanje voznika in njegove pravice do vožnje motornih in priklopnih vozil različnih kategorij,
- spremljanje kandidatov za voznike, njihovega usposabljanja in opravljanja voznškega izpita,
- spremljanje usposobljenosti izvajalcev programov usposabljanj in članov komisij iz tega zakona.

(7) Osebnih podatki v evidencah in registrih se obdelujejo tudi zaradi njihovega posredovanja organom in organizacijam, ki imajo za izvajanje zakonsko določenih nalog pravico obdelovati te podatke.

VI. USPOSABLJANJE KANDIDATOV ZA VOZNIKE

28. člen

(opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike)

(1) Dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike opravljajo gospodarske družbe, javni in zasebni izobraževalni zavodi in druge pravne osebe zasebnega prava, samostojni podjetniki posamezniki, policija in vojska, ki izpolnjujejo pogoje, določene v 30. členu tega zakona in drugih predpisih (v nadaljnjem besedilu: šola vožnje).

(2) Dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike v Republiki Sloveniji lahko opravljajo tudi pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki s sedežem v državah članicah Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali s sedežem v državi, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), ki izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike. Dejavnost se lahko opravlja stalno, prek ustanovljene podružnice v Republiki Sloveniji, ali občasno oziroma začasno (v nadaljnjem besedilu: čezmejno), če so izpolnjeni pogoji za zakonito opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike v državi sedeža.

(3) Vloga za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike se vloži pri javni agenciji. Za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike javna agencija izda odločbo. Odločba se izda za tisto kategorijo motornih vozil, za katero šola vožnje izpolnjuje predpisane pogoje. Javna agencija izda odločbo tudi za čezmejno opravljanje dejavnosti, vendar le tisti pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki ima v državi pogodbenici, kjer ima sedež, enakovredno dovoljenje za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike in izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 30. člena tega zakona.

(4) Javna agencija mora o vlogi za čezmejno opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike odločiti v roku 45 dni od prejema popolne vloge. Če to opravičuje zahtevnost zadeve, lahko javna agencija rok za izdajo odločbe pred njegovim potekom s sklepom podaljša, vendar največ za 45 dni. Podaljšanje in trajanje podaljšanja roka mora v sklepu utemeljiti. Če javna agencija ne izda odločbe v predpisanem roku, se šteje, da je bila odločba o vpisu šole vožnje v register šol vožnje izdana.

(5) Šola vožnje sme začeti opravljati dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike, ko jo javna agencija vpiše v register šol vožnje.

(6) Šola vožnje, vpisana v register šol vožnje, mora v 15 dneh javno agencijo pisno obvestiti o vsaki spremembi, ki je nastala po vpisu v register šol vožnje, vezano na podatke v registru šol vožnje.

(7) Če je šola vožnje izbrisana iz registra šol vožnje zaradi neizvajanja usposabljanja v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, se sme ponovni vpis v register izvesti po preteku treh let od izdane odločbe o izbrisu iz registra šol vožnje. V tem roku se v register šol vožnje ne vpiše šola vožnje, katere zakoniti zastopnik ali strokovni vodja šole vožnje je oseba, ki je bila zakoniti zastopnik ali strokovni vodja šole vožnje, izbrisane iz registra šol vožnje.

29. člen

(register šol vožnje)

(1) Register šol vožnje vodi javna agencija. Podatki, vpisani v register šol vožnje, so javni in jih sme vsakdo pregledovati, prepisovati ali zahtevati izpis iz registra.

(2) Register šol vožnje vsebuje naslednje podatke:

1. številko vpisa v register;
2. matično številko poslovnega subjekta;
3. naziv šole vožnje;
4. sedež in poslovni naslov;
5. statusno obliko;
6. osebno ime učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje;
7. številko dovoljenja oziroma potrdila za opravljanje dela učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje;
8. naslov učilnice, kjer šola vožnje opravlja dejavnost;
9. naslov oziroma lokacijo vadbene površine;
10. kategorije, za katere je registrirana;
11. datum vpisa v register.

30. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov)

(1) Šola vožnje mora imeti:

1. učilnico, ki je funkcionalno opremljena za nemoteno poučevanje odraslih oseb;
2. poslovni prostor, namenjen za sprejem strank, delo strokovnega vodje šole vožnje, administrativne zadeve in arhiviranje gradiva;
3. najmanj eno vozilo, opremljeno za poučevanje kandidatov za voznike tistih kategorij, za katere je vpisana v register šol vožnje, razen za kategoriji B1 in C1, če se kandidat za voznika usposablja z vozilom, ki ga zagotovi sam, in je šola vožnje vpisana v register šol vožnje za kategorijo B oziroma C;
4. vadbeno površino, na kateri je mogoče izvajati predpisane vaje s prve učne stopnje programa usposabljanja kandidatov za voznike.

(2) V šolah vožnje smejo usposabljeti kandidate za voznike samo učitelji vožnje in učitelji predpisov, ki imajo veljavna dovoljenja za opravljanje tega dela ter delo opravljajo kot samozaposlene osebe ali na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen ali nedoločen čas.

(3) Za izvajanje dejavnosti usposabljanja kandidatov mora šola vožnje zagotavljati tudi strokovnega vodjo šole vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje ter delo opravlja kot samozaposlena oseba ali na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen ali nedoločen čas s polnim delovnim časom, in sicer samo v eni šoli vožnje. Strokovni vodja šole vožnje:

1. je odgovoren za vodenje izvajanja dejavnosti;
2. skrbi za informiranje in izobraževanje učiteljev vožnje in učiteljev predpisov;
3. učitelje vožnje in učitelje predpisov napoti na redno obnavljanje in dopolnjevanje znanja;

4. je odgovoren za pravilno vodenje evidenc iz 44. člena;

5. obvešča javno agencijo o izvajanju usposabljanja kandidatov za voznike v skladu z dvanajstim odstavkom 39. člena tega zakona;

6. sodeluje z javno agencijo in občasno spremlja izpitne vožnje;

7. svetuje kandidatom za voznike;

8. predstavlja šolo vožnje pred javno agencijo;

9. je odgovoren – v skladu s predpisano vsebino in obsegom usposabljanja – za strokovnost in kakovost izvajanja usposabljanja kandidatov za voznike.

(4) Predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko smejo v šoli vožnje poučevati:

1. učitelji predpisov z veljavnim dovoljenjem za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa;

2. učitelji vožnje z veljavnim dovoljenjem za učitelje vožnje, ki imajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po višješolskih študijskih programih.

(5) Praktični del usposabljanja smejo v šoli vožnje poučevati učitelji vožnje z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja vožnje.

(6) Zakoniti zastopnik šole vožnje ne sme biti oseba, ki je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost, pravni promet, premoženje ali varnost javnega prometa z zaporno kaznijo najmanj treh let.

(7) Šola vožnje mora ves čas delovanja izpolnjevati vse predpisane pogoje.

(8) Šola vožnje mora za opravljanje dejavnosti v glavni knjigi ločeno voditi analitični konto.

(9) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, četrtega, petega, šestega ali osmega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(10) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 500 eurov.

31. člen

(opremljenost vozil, na katerih se kandidati učijo vožnje)

(1) Šola vožnje sme poučevati kandidata za voznika na vozilu, ki izpolnjuje predpisane pogoje, razen pri usposabljanju kandidatov za voznika kategorij B1 in C1, če se kandidat usposablja z vozilom, ki ga zagotovi sam.

(2) Med učenjem kandidata za voznika smejo biti v motornem vozilu ali na njem samo kandidati šole vožnje, ki imajo pri sebi evidenčne kartone vožnje, učitelji vožnje, strokovni vodje šol vožnje, kandidati za učitelje vožnje, spremljevalci, starši, rejniki, skrbniki in osebe, ki opravljajo nadzor nad izvajanjem praktičnega dela programa usposabljanja.

(3) Motorna vozila, na katerih se kandidati za voznika usposabljujejo v praktičnem delu programa, morajo imeti na strehi svetlobno tablo z napisom »ŠOLA VOŽNJE L«. Vozila, ki nimajo strehe, priklopna vozila in vozila kategorij C1, C, D1 in D morajo biti namesto s svetlobno tablo med usposabljanjem kandidata za voznika označena s predpisanimi tablicami »L«. Če učitelj vožnje – pri usposabljanju kandidata za voznika kategorij AM, A1, A2, A, B1 in F – spremlja kandidata za voznika v drugem vozilu, se mora pri usposabljanju uporabljati naprava za dvosmerno komunikacijo.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek mora kandidat, ki se usposablja na motornem vozilu kategorij AM, A1, A2, A, in B1, pod pogojem, da se ne usposablja v vozilu z zaprto kabino in vgrajenim zadrževalnim sistemom, uporabljati zaščitno oblačilo ali telovnik, ki v vetru ne ovira kandidata. Zaščitno oblačilo ali telovnik mora biti v signalnih barvah in na zadnji strani označen s simbolom tablice »L«.

(5) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s

prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, oziroma usposablja kandidata, ki ni opremljen v skladu s četrtem odstavkom tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

32. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za delo učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo izobrazbo;
2. je zaključila program izobraževanja za učitelja vožnje ustrezne kategorije motornih vozil in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;

3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;

4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa;

5. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;

6. ji v zadnjih treh letih ni:

– bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja;

– bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica;

– bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja;

– bila izrečena prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka lahko dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije pridobi tudi oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj dve leti, če že ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje druge kategorije najmanj tri leta.

(3) Dovoljenje za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po višješolskih študijskih programih;

2. je zaključila program izobraževanja za učitelja predpisov in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;

3. ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B;

4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

(4) Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje dobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje in najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu učitelja vožnje;

2. je zaključila program izobraževanja za vodjo šole vožnje in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;

3. ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila kategorije B;

4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

33. člen

(pristojnost za izvajanje nalog v zvezi z opravljanjem dela učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje)

(1) Naloge pristojnega organa v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav pogodbenic za opravljanje reguliranih poklicev v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij), izvaja javna agencija.

(2) Javna agencija ima kot pristojni organ v zvezi z izvajanjem nalog iz prejšnjega odstavka vse pravice in obveznosti, ki jih zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, določa za pristojni organ. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporabljajo določbe zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij.

(3) Naloge iz prvega odstavka tega člena javna agencija izvaja kot javno pooblastilo po tem zakonu.

34. člen

(stalno opravljanje dela oziroma storitev učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje)

(1) Delo učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje lahko v šoli vožnje, vpisani v register šol vožnje, opravlja tudi oseba, ki v državi pogodbenici opravlja delo usposabljanja kandidatov za voznike oziroma izpolnjuje pogoje, na podlagi katerih lahko opravlja delo usposabljanja kandidatov za voznike.

(2) Oseba, ki želi opravljati delo iz prejšnjega odstavka, mora pri javni agenciji vložiti zahtevo za priznanje poklicne kvalifikacije z dokazili, v skladu z zakonom o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij.

(3) Javna agencija na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka izda v primeru ustreznih poklicnih kvalifikacij odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, v primeru neustreznih poklicnih kvalifikacij pa odločbo, v kateri pozove osebo, da za priznavanje poklicnih kvalifikacij opravi dopolnilni ukrep, v skladu z zakonom o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij. Zoper odločbi je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

35. člen

(začasno opravljanje dela oziroma storitev učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje)

(1) Delo učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodje šole vožnje lahko v šoli vožnje, vpisani v register šol vožnje, začasno opravljajo tudi ponudniki iz držav pogodbenic, če izpolnjuje pogoje za opravljanje dela oziroma storitev v državi pogodbenici izvora in imajo veljavno vozniško dovoljenje.

(2) Oseba, ki želi opravljati delo iz prejšnjega odstavka, mora pri javni agenciji vložiti pisno prijavo ter priložiti dokumente, ki jih pristojni organ lahko zahteva na podlagi zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij. Posamezniku javna agencija izda potrdilo o prejeti prijavi.

(3) Upravna enota na podlagi potrdila iz prejšnjega odstavka posamezniku izda dovoljenje za opravljanje dela učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodje šole vožnje. Dovoljenje se izda za dobo enega leta oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju. Veljavnost se lahko podaljša za eno leto oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju, na podlagi vlozene ponovne prijave pri pristojnem organu.

36. člen

(izdaja in podaljšanje veljavnosti dovoljenj za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje izda in mu podaljša veljavnost upravna enota.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje in dovoljenje za učitelja predpisov se izda za pet let oziroma za krajši čas, če je taka

omejitev določena v vozniškem dovoljenju, na podlagi potrdila o opravljenem izpitu za učitelja vožnje ali učitelja predpisov, določenim s tem zakonom. Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje se izda brez omejitve veljavnosti, na podlagi potrdila o opravljenem izpitu za strokovnega vodjo šole vožnje, določenim s tem zakonom.

(3) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje in dovoljenja za učitelja predpisov se podaljša za pet let oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju, na podlagi potrdil o opravljenem programu dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje in učiteljev predpisov, določenim s tem zakonom.

(4) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje se ne podaljša, če so podani razlogi iz 4., 5. ali 6. točke prvega odstavka 32. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, v okviru evidence voznikov vodi evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, evidenco dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in evidenco dovoljenj za strokovne vodje šol vožnje, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
 2. EMŠO,
 3. datum izdaje dovoljenja in veljavnost,
 4. stalno oziroma začasno prebivališče,
 5. kategorijo, za katero je izdano dovoljenje za učitelja vožnje,
 6. upravno enoto, ki je izdala oziroma podaljšala veljavnost dovoljenja,
 7. podatke o ugotovljeni začasni ali trajni zdravstveni nezmožnosti opravljanja poklica voznika oziroma učitelja vožnje.
- (6) Podatke v evidenco vpisujejo upravne enote.

37. člen

(izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje)

(1) Izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje izvaja javna agencija.

(2) Javna agencija mora imeti za izvajanje izobraževanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje:

1. šolsko učilnico, ki omogoča izvedbo programa usposabljanja za skupino najmanj 20 udeležencev z ločenimi sanitarnimi prostori v neposredni bližini šolskega prostora;
2. učne pripomočke, ki so: optični medij, ki omogoča prikaz stoječih in premikajočih se slik za prikaz načel in pravil cestnega prometa ter delovanja in opreme motornih vozil, šolsko tablo in vzorce evidenc, ki jih je v skladu s tem zakonom dolžna voditi šola vožnje;
3. učno gradivo za izvajanje teoretičnega dela izobraževanja, ki zajema vsebine, določene v programih usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje;
4. ustrezno opremljeno neprometno površino, ki omogoča izvajanje vaj iz tehnike vožnje, ki so predpisane za izvajanje praktičnega dela vozniškega izpita, ter
5. motorna vozila in dodatno opremo za tiste kategorije, za katere bo izvajala izobraževanje in so v skladu s predpisi, ki določajo vozila ter dodatno opremo za usposabljanje kandidatov za voznike v šoli vožnje.

(3) Izobraževanje in dodatno usposabljanje iz prvega odstavka tega člena lahko izvaja oseba, ki izpolnjuje kadrovske pogoje, določene v podzakonskem predpisu, izdanem na podlagi tega zakona.

(4) Program izobraževanja za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpisi o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;

2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;

3. osnove teorije pouka didaktika;

4. poznavanje motornih vozil in cest;

5. osnove komuniciranja v slovenskem jeziku.

(5) Program izobraževanja za učitelja vožnje je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpisi o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;

2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;

3. osnove teorije pouka didaktika;

4. poznavanje motornih vozil in cest;

5. vožnja motornega vozila;

6. osnove komuniciranja v slovenskem jeziku.

(6) Program izobraževanja za strokovnega vodjo šole vožnje je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. upravljanje in vodenje šole vožnje ter kadrovska dejavnost;

2. finančno poslovanje šole vožnje, zagotavljanje materialnih pogojev za poslovanje šole vožnje in trženje dejavnosti šole vožnje;

3. strokovno pedagoško delo;

4. vodenje dokumentacije in evidenc, ki jih je dolžna voditi šola vožnje.

(7) Učitelj vožnje in učitelj predpisov se morata vsako leto dodatno usposabljati zaradi obnavljanja in dopolnjevanja svojega znanja. Šteje se, da je učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov obnavljal in dopolnjeval znanje, če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju učiteljev vožnje oziroma učiteljev predpisov ali če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(8) Če se učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov tri leta ali več ni dodatno usposabljal, mora za ponovno izdajo dovoljenja iz prvega oziroma tretjega odstavka 32. člena tega zakona opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Javna agencija vodi evidenco o osebah, ki se izobražujejo in dodatno usposabljujejo po posameznih programih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime udeleženca,

- stalno oziroma začasno prebivališče,

- EMŠO,

- datum vključitve v program izobraževanja ali dodatnega usposabljanja,

- datum opravljanja izpita,

- številko potrdila o opravljenem programu izobraževanja ali dodatnem usposabljanju.

38. člen

(odvzem dovoljenja za učitelja vožnje)

(1) Učitelju vožnje se dovoljenje za učitelja vožnje:

1. trajno odvzame, če je pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa,

2. odvzame za čas, za katerega veljajo izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, prepoved uporabe vozniškega dovoljenja ter prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje se odvzame tudi učitelju vožnje, ki postane telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, dokler traja taka nezmožnost.

(3) Odločbo o odvzemu dovoljenja za učitelja vožnje izda na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena upravna enota.

39. člen

(program usposabljanja kandidatov za voznike)

(1) Program usposabljanja kandidatov za voznike vsebuje teoretični in praktični del.

(2) Teoretični del usposabljanja je sestavljen iz splošnega in dodatnega dela.

(3) Splošni del traja najmanj 16 pedagoških ur in obsega naslednje vsebine:

1. splošna pravila in predpise v cestnem prometu (načela cestnega prometa, pogoji za vožnjo vozil, predpisi, ki se nanašajo na listine, potrebne za uporabo vozil, pogoji za udeležbo vozila v cestnem prometu, varnostni ukrepi v cestnem prometu, izrazi v cestnoprometni zakonodaji);

2. udeleženci cestnega prometa (graditev medčloveških odnosov in sobivanje med udeleženci cestnega prometa, dejavniki tveganja, povezani z značilnostmi bolj izpostavljenih, ranljivih in drugače izstopajočih udeležencev cestnega prometa, vpliv lastnosti in značilnosti posameznika na njegovo ravnanje v cestnem prometu ter značilnosti mladih voznikov in voznikov začetnikov, psihofizično stanje udeležencev cestnega prometa in prometne nesreče);

3. prometna signalizacija in prometna oprema na cestah ter znaki, ukazi in odredbe, ki jih dajejo policisti in druge pooblaščenice uradne osebe pri urejanju in nadziranju cestnega prometa;

4. vožnja po cesti (nadzor nad vozilom med vožnjo po cesti, hitrost, potrebna razdalja med vozili, vožnja v različnih voznih razmerah);

5. pravila cestnega prometa (pravila varne vožnje, približevanje križišču, razvrščanje in zavijanje, prednost na križišču, znaki za komunikacijo med udeleženci cestnega prometa);

6. posebnosti v cestnem prometu (delo na cesti, organizirana kolona vozil, vozila s prednostjo in vozila za spremstvo, vozila, ki uporabljajo posebno opozorilno svetilko, ki oddaja svetlobo rumene barve, izredni prevoz);

7. uporaba vozila v odnosu do okolja.

(4) Splošni del teoretičnega usposabljanja se izvede pred dodatnim delom. Za veljaven splošni del se šteje, če ima oseba veljavno vozniško dovoljenje ali če je zaključila splošni del teoretičnega usposabljanja v šoli vožnje.

(5) Za kandidate za voznika, ki imajo veljaven splošni del teoretičnega usposabljanja, se izvede dodatni del teoretičnega usposabljanja, če se usposablja za pridobitev vozniškega dovoljenja:

– kategorije AM, v trajanju najmanj štirih pedagoških ur;

– kategorije A1, A2 in A, v trajanju najmanj osmih pedagoških ur;

– kategorije B1 in B, v trajanju najmanj osmih pedagoških ur;

– kategorije BE, v trajanju najmanj štirih pedagoških ur;

– kategorije C1 in C, v trajanju najmanj osmih pedagoških ur;

– kategorije D1 in D, v trajanju najmanj osmih pedagoških ur;

– kategorije C1E, CE, D1E in DE, v trajanju najmanj štirih pedagoških ur;

– kategorije F, v trajanju najmanj 14 pedagoških ur;

– kategorije G, v trajanju najmanj štirih pedagoških ur.

(6) Za veljaven dodatni del teoretičnega usposabljanja znotraj posamezne alineje prejšnjega odstavka se šteje, če ima oseba veljavno vozniško dovoljenje ali če je zaključila dodatni del teoretičnega usposabljanja v šoli vožnje za kategorijo, navedeno znotraj posamezne alineje.

(7) Dodatni del teoretičnega usposabljanja obsega posebnosti, značilne za posamezno kategorijo ali skupino kategorij, kot so: vožnja motornega vozila na različnih cestnih podlagah (asfalt, beton, tlakovano vozišče, makadam) in ob različnih

vremenskih pogojih, dolžnost in odgovornost voznika, vleka priklopnega in pokvarjenega vozila, ravnanje ob okvari, prevoz tovora, prevoz oseb ter vstopanje in izstopanje potnikov, zaščitna oprema in vidnost voznika, oprema vozil in njena uporaba, mehanski vidiki v zvezi s prometno varnostjo, poznavanje vozil in njihovo vzdrževanje, predpisi o prevoznih dokumentih ter druge posebnosti, ki so pomembne za nemoten, umirjen in varen potek cestnega prometa. Pri kategorijah F in G pa tudi varno delo z vozilom in njegovimi priključki.

(8) Kandidat za voznika mora biti pri splošnem delu teoretičnega usposabljanja v šoli vožnje prisoten najmanj 12 pedagoških ur, pri dodatnem delu teoretičnega usposabljanja pa vse pedagoške ure.

(9) Praktični del usposabljanja se izvede v trajanju najmanj 20 učnih ur in obsega:

1. spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na vadbeni površini;

2. učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj njega;

3. učenje vožnje v gostem prometu v naselju in zunaj njega podnevi in ponoči;

4. učenje osnov tehnik varčne in okolju prijazne vožnje.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek se praktični del usposabljanja kandidata za voznika kategorije AM, BE, C1E, CE, D1E, DE in F izvede v trajanju najmanj 16 učnih ur. Kandidat, ki že ima vozniško dovoljenje kategorije A1 ali A2 in se usposablja za pridobitev vozniškega dovoljenja kategorije A2 ali A na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka 60. člena tega zakona, kandidat, ki že ima vozniško dovoljenje kategorije B1 in se usposablja za pridobitev kategorije B, ter kandidat, ki se usposablja za vožnjo skupine vozil, katere največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano prikloпно vozilo, ki ni lahki priklopnik, mora opraviti praktični del usposabljanja v trajanju najmanj devet ur.

(11) Šola vožnje mora izvajati usposabljanje kandidatov za voznike po programu in trajanju programa, kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(12) Šola vožnje mora prek spletnega mesta najmanj dva dni pred začetkom usposabljanja obvestiti javno agencijo o kraju in času izvajanja posameznega dela teoretičnega usposabljanja kandidatov za voznike. Pred začetkom usposabljanja mora posredovati tudi registrske številke kandidatov za voznike, ki so prisotni na posameznem delu teoretičnega usposabljanja. Spremembe že posredovanih podatkov, mora šola vožnje takoj sporočiti javni agenciji.

(13) Z globo 2.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja usposabljanja kandidatov za voznike po predpisanem programu in trajanju programa, kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 evrov.

40. člen

(pogoji, ki jih mora za usposabljanje izpolnjevati kandidat za voznika)

(1) Kandidat za voznika se sme v šoli vožnje začeti usposabljevati, če mu ne manjka več kot šest mesecev do starosti, predpisane za pridobitev pravice vožnje motornega vozila posamezne kategorije.

(2) Kandidat za voznika, ki želi pridobiti vozniško dovoljenje kategorije A2 ali A na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka 60. člena tega zakona, se sme v šoli vožnje začeti usposabljevati, ko mu ne manjka več kot šest mesecev do izpolnitve predpisanih pogojev za pridobitev vozniškega dovoljenja teh kategorij.

(3) Pred začetkom praktičnega dela usposabljanja mora kandidat za voznika z veljavnim zdravniškim spričevalom dokazati, da je telesno in duševno zmožen voziti vozilo, za vožnjo katerega se namerava usposabljevati.

(4) Pred začetkom praktičnega dela usposabljanja mora kandidat za voznika zaključiti teoretični del usposabljanja v šoli

vožnje in uspešno opraviti teoretični del vozniškega izpita, kar mora javna agencija vpisati v evidenčni karton vožnje kandidata za voznika. Uspešno opravljen teoretični del vozniškega izpita velja tri leta. Med usposabljanjem mora kandidat uporabljati pripomočke za vožnjo vozila, ki so vpisani v zdravniškem spričevalu.

(5) Kandidat za voznika sme po cesti voziti motorno vozilo tiste kategorije, za katero se usposablja oziroma opravlja vozniški izpit, če ga vozi pod nadzorstvom učitelja vožnje. Kandidat za voznika, ki se usposablja za vozniški izpit kategorije A2 ali A, sme na vadbeni površini voziti motorno vozilo kategorije A1 oziroma A2.

(6) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če usposablja kandidata za voznika, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega, drugega ali tretjega odstavka, oziroma opusti nadzorstvo iz petega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 250 eurov.

41. člen

(zdravstveni pogoji za usposabljanje)

(1) Učitelj vožnje ne sme usposablјati kandidata za voznika v vožnji motornega vozila na cesti, če je utrujen, bolan, oziroma je v takem duševnem stanju, da ne more zanesljivo nadzirati kandidata, ki ga uči, če ima telesne okvare ali poškodbe pa v primeru, da ga to onemogoča pri njegovem delu.

(2) Učitelj vožnje kandidatu za voznika ne sme dovoliti vožnje na cesti, če je očitno, da kandidat zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ne more zanesljivo voziti.

(3) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s tem členom, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

42. člen

(pogoji, ki jih mora za praktični del usposabljanja izpolnjevati učitelj vožnje)

(1) Praktični del usposabljanja lahko v šoli vožnje poučujejo učitelji vožnje, ki imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje tiste kategorije, za katero poučujejo kandidata za voznika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko poučuje kandidata za voznika:

1. kategorije F učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B in veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije F;

2. kategorij AM, A1, A2 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije A;

3. kategorije B1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B;

4. kategorije B, ki daje pravico voziti motorno vozilo te kategorije, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik in največja dovoljena masa take skupine vozil presega 3.500 kg, a ne presega 4.250 kg, učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije BE;

5. kategorije C1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije C;

6. kategorije C1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije CE;

7. kategorije D1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije D;

8. kategorije D1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije DE.

(3) Pri poučevanju vožnje in na voznškem izpitu je učitelj vožnje odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storil kandidat za voznika, razen če nevarnega ravnanja oziroma prekrška ni mogel preprečiti.

(4) Z globo 600 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

43. člen

(pogoji, ki jih mora za usposabljanje za vožnjo izpolnjevati učitelj vožnje)

(1) Učitelj vožnje mora imeti med usposabljanjem kandidata za voznika na cesti pri sebi svoje veljavno vozniško dovoljenje in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje oziroma odločbo o priznanju poklicnih kvalifikacij, dnevni razvid vožnje in evidenčni karton vožnje ter mora zagotoviti, da ima kandidat za voznika pri sebi veljavno zdravniško spričevalo in identifikacijski dokument. Na zahtevo policista oziroma pristojnega inšpektorja morata navedene dokumente tudi pokazati.

(2) Učitelj vožnje sme usposablјati kandidate za voznike v praktičnem delu programa usposabljanja na cesti največ devet učnih ur dnevno.

(3) Učno uro praktičnega dela programa usposabljanja sestavljajo priprava kandidata na vožnjo, vožnja motornega vozila in analiza vožnje. Učna ura traja najmanj 50 in največ 60 minut. Učitelj vožnje mora imeti najkasneje po petih učnih urah najmanj 30 minut počitka. Učitelj vožnje mora na predpisan način voditi evidenčni karton vožnje kandidata, ki ga usposablja, in dnevni razvid vožnje.

(4) Učitelj vožnje mora kandidata za voznika usposablјati v skladu s predpisanim programom. Učitelj vožnje sme kandidata za voznika začeti usposablјati na cesti šele, ko ta obvlada tehniko vožnje vozila in ne ogroža svoje varnosti in varnosti drugih udeležencev cestnega prometa, do takrat se mora usposablјati na vadbeni površini.

(5) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena, ali če začne kandidata za voznika usposablјati na cesti, preden le-ta obvlada tehniko vožnje vozila, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

44. člen

(register kandidatov za voznike)

(1) Šola vožnje mora na predpisan način voditi register kandidatov za voznike ter evidenčni karton vožnje, dnevni razvid vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije.

1. Register kandidatov za voznike vsebuje:

– registrsko številko kandidata,

– datum vpisa,

– osebno ime kandidata,

– stalno oziroma začasno prebivališče,

– EMŠO,

– številko evidenčnega kartona in datum njegove izdaje,

– podatke o usposabljanju,

– podatke o izpisu kandidata iz šole vožnje.

2. Evidenčni karton vožnje poleg podatkov iz registra kandidatov za voznike, z izjemo EMŠO, vsebuje še osebno ime učitelja vožnje, številko vpisa učitelja vožnje iz evidence o voznških dovoljenjih, osebno ime, datum rojstva in stalno ali začasno prebivališče spremljevalca ter predpisane podatke o usposabljanju kandidata.

3. Dnevni razvid vožnje vsebuje podatke o šoli vožnje, ki ga je izdala, številki in datumu izdaje dnevnega razvida vožnje, osebnem imenu učitelja vožnje, registrski označbi vozila, podatke o stanju kilometrov števca, osebno ime kandidata, registrsko številko kandidata in predpisane podatke o usposabljanju kandidata.

4. Dnevnik usposabljanja iz teorije vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, osebno ime predavatelja, osebno ime ter datum rojstva kandidata, registrsko številko kandidata, naslov kandidata in podatke o poteku usposabljanja.

(2) Šola vožnje mora na predpisan način voditi in hraniti evidence iz prejšnjega odstavka tudi za voznike, ki se dodatno usposablјajo na lastno željo, ter za voznike, ki imajo vozniško dovoljenje in v skladu z določbo:

– petega odstavka 60. člena tega zakona želijo izbrisati kodo administrativne omejitve;

– drugega odstavka 67. člena tega zakona želijo zamejnati voziško dovoljenje, izdano v tujini, za slovensko voziško dovoljenje;

– drugega odstavka 74. člena tega zakona želijo voziti prilagojeno vozilo.

(3) Šola vožnje mora na zahtevo kandidata za voznika brezplačno izdati izpisni list, s katerim se izkazuje predhodno usposabljanje. Izpisni list vsebuje podatke iz registra kandidatov in podatke o opravljenem usposabljanju, vpisane v evidenčni karton vožnje. Ob izpisu iz šole vožnje mora kandidat za voznika vrniti evidenčni karton šoli vožnje.

(4) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki na predpisan način ne vodi ali hrani registra kandidatov, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje, izpisnega lista ali dnevnika usposabljanja iz teorije, ali ne izda izpisnega lista, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

VII. DODATNO USPOSABLJANJE VOZNIKOV

45. člen

(izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo)

(1) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, program izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo izvaja javna agencija. Programe lahko izvaja tudi na javnem razpisu izbrana pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, vadbene proge, predpisane opreme, naprav ter kadrov, natančneje določene v podzakonskem predpisu, izdanim na podlagi tega zakona (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenca organizacija), pri čemer mora pooblaščenca organizacija izpolnjevati pogoje ves čas trajanja pooblastila. Pooblastilo se izda za dobo štirih let.

(2) V javni agenciji oziroma pooblaščenih organizacijah lahko programe iz prejšnjega odstavka izvajajo le osebe, ki imajo veljavna dovoljenja oziroma izpolnjuje pogoje za izvajanje navedenih programov, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(3) V Republiki Sloveniji se programi iz prvega odstavka tega člena ne smejo izvajati čezmejno.

(4) Programi iz prvega odstavka tega člena se izvajajo ločeno, izvajati pa se morajo na območju Republike Slovenije.

(5) Javna agencija oziroma pooblaščenca organizacija ne smeta dovoliti udeležbe na programu praktičnega dela dodatnih usposabljanj, če je očitno, da voznik zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih sredstev ne more zanesljivo voziti motornega vozila.

(6) Javna agencija oziroma pooblaščenca organizacija morata obveščati pristojna sodišča o izvajanju programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, kot to določi sodišče, v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(7) Pooblaščenca organizacija mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(8) Javna agencija oziroma pooblaščenca organizacija morata o izvedbi programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo voditi evidenco o udeležencih programov. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;

3. registrsko številko udeleženca;

4. stalno oziroma začasno prebivališče udeleženca;

5. vrsto programa, datum začetka in zaključka programa dodatnega usposabljanja oziroma izobraževanja ter lokacijo dodatnega usposabljanja oziroma izobraževanja;

6. izvajalca programa dodatnega usposabljanja oziroma izobraževanja;

7. številko izdanega potrdila o opravljenem programu dodatnega usposabljanja oziroma izobraževanja;

v primeru programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo pa mora vsebovati tudi:

8. datum opravljanja izpita;

9. številko voziškega dovoljenja ter

10. kategorijo voziškega dovoljenja, za katero je udeleženec vključen v program izobraževanja in dodatnega usposabljanja.

(9) Pooblaščenca organizacija mora prek spletnega mesta najmanj dva dni pred začetkom izvajanja programov iz prvega odstavka tega člena o kraju in času izvajanja programov obvestiti javno agencijo. Pred začetkom izvajanja programov mora posredovati tudi registrske številke udeležencev, ki so prisotni na programu dodatnega usposabljanja in izobraževanja. Spremembe že posredovanih podatkov mora pooblaščenca organizacija takoj sporočiti javni agenciji.

(10) Z globo 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe izobraževanja ali dodatnega usposabljanja, ali če javni agenciji ne sporoči sprememb, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za pooblastitev, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(11) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi ali ne vodi pravilno evidence o udeležencih programov izobraževanja ali dodatnih usposabljanj, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(12) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo ali programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo v skladu s predpisi ali izvaja programe usposabljanj ali izobraževanja brez pooblastila ali izvaja programe usposabljanj ali izobraževanja, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

46. člen

(izdaja in podaljšanje dovoljenja za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo)

(1) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in teoretičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo lahko pridobi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;

2. je zaključila program izobraževanja in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona;

3. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

(2) Dovoljenje za izvajanje varne vožnje v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in praktičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo lahko pridobi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;
2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po višješolskih študijskih programih, ali je dovoljenje oziroma potrdilo za izvajanje teh programov pridobila pred začetkom uporabe tega zakona;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;
4. je zaključila program izobraževanja in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona;
5. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa;
6. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;
7. ji v zadnjih treh letih niso bili izrečeni varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(3) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje izda in podaljša veljavnost javna agencija.

(4) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje se izda za pet let, in sicer na podlagi potrdila o opravljenem izpitu, določenim s tem zakonom.

(5) Veljavnost dovoljenja za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje se podaljša za pet let na podlagi potrdil o opravljenem programu dodatnega usposabljanja za izvajanje programov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Veljavnost dovoljenja za izvajanje varne vožnje se ne podaljša, če so podani razlogi iz 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Javna agencija o izdanih dovoljenjih vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca,
2. EMŠO,
3. stalno oziroma začasno prebivališče,
4. datum opravljenega izpita,
5. datum izdaje dovoljenja,
6. navedbo programa, za katerega je izdano dovoljenje,
7. številko izdanega dovoljenja.

47. člen

(program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in program izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo)

(1) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov obsega skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa, s poudarkom na soočenju voznikov začetnikov s tveganji, nesrečami in njihovimi posledicami, ter vadbo varne vožnje.

(2) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo obsega teoretični in praktični del. Teoretični del obsega razpravo o izkušnjah udeležencev in razlogih za vožnjo, tehnične

osnove in delovanje fizikalnih zakonitosti pri vožnji, tehniko zaviranja v sili, možne reakcije vozila pri vožnji na ovinku in razlogi za zanašanje vozila na ovinku, upravljanje vozila, varnostne naprave na vozilu ter vpliv psihofizičnega stanja voznika na varnost in prometna etika. Praktični del obsega razgovor o voznških izkušnjah voznika, upravljanje in vodenje vozila, zaviranje v nevarnosti, varnostno razdaljo, umikanje nenadni oviri ter zaviranje in umikanje nenadni oviri.

(3) Program izobraževanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. osnove poučevanja, podajanja snovi, vodenja razprave in psihologije;
2. tehnične osnove in fizikalne zakonitosti pri vožnji;
3. tehnika zaviranja v sili;
4. možne reakcije vozila pri vožnji na ovinku in razlogi za zanašanje vozila na ovinku;
5. upravljanje vozila;
6. varnostne naprave na vozilu ter
7. soočenje voznikov s tveganji, nesrečami in njihovimi posledicami.

(4) Program dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpise o varnosti cestnega prometa, načela varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;
2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;
3. teorija pouka (didaktika);
4. poznavanje motornih vozil, novosti v zvezi z varnostnimi sistemi vozil ter okoljevarstvene lastnosti vozil ter
5. poznavanje ter obvladovanje tehnike vožnje motornih vozil.

(5) Izvajalci programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo se morajo vsako leto usposabljeti zaradi obnavljanja in dopolnjevanja svojega znanja. Šteje se, da se je izvajalec programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo dodatno usposabljal, če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo ali če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(6) Če se izvajalec programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo tri leta ali več ni dodatno usposabljal, mora za ponovno izdajo dovoljenja iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

48. člen

(kadrovske pogoje za izvajanje izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in varne vožnje)

(1) Teoretični del izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in varne vožnje lahko izvaja oseba, ki ima veljavno dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in teoretičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko teoretični del izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in varne vožnje izvaja tudi oseba, ki nima dovoljenja iz prejšnjega odstavka in je strokovnjak s področja psihologije prometa, prometne etike, strojništva oziroma mehanike vozil ter strokovnjak za psihofizično stanje voznika, ki vpliva na varnost cestnega prometa.

(3) Praktični del izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in varne vožnje lahko izvaja oseba, ki ima veljavno dovoljenje za izvajanje varne vožnje v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in praktičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

49. člen

(odvzem dovoljenja za izvajanje varne vožnje)

(1) Osebi se dovoljenje za izvajanje varne vožnje:

1. trajno odvzame, če je pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa,

2. odvzame za čas, za katerega veljajo izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, prepoved uporabe vozniškega dovoljenja ter prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Dovoljenje za izvajanje varne vožnje se odvzame tudi fizični osebi, ki postane telesno ali duševno nezmožna voziti motorno vozilo, dokler traja taka nezmožnost.

(3) Odločbo o odvzemu dovoljenja za izvajanje varne vožnje izda na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena javna agencija.

50. člen

(udeležba v programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo)

(1) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja na podlagi kazenskih točk, ki niso bile izrečene zaradi prekrškov vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali odklonitve preverjanja psihofizičnega stanja in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(2) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost vozniškega dovoljenja.

(3) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže štiri kazenske točke, pa do dneva, ko opravi program, ne preseže 17 kazenskih točk, če mu kazenske točke niso bile izrečene zaradi prekrškov z vožnjo pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem programu se vozniku z dnem, ko organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, predloži potrdilo o opravljenem dodatnem usposabljanju za varno vožnjo, enkrat v dveh letih izbrišejo iz skupne evidence izrečenih kazenskih točk štiri kazenske točke.

(4) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v dveh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi zdravstveni pregled s svetovanjem ali če se je udeležil ustreznega rehabilitacijskega programa zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(5) Potrdilo o opravljenem programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se izda glede na namen, določen v prvem, drugem ali tretjem odstavku tega člena, in velja šest mesecev od datuma zaključka dodatnega usposabljanja.

51. člen

(dodatno usposabljanje voznikov začetnikov)

(1) Voznik začetnik, ki ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče in je v Republiki Sloveniji opravil vozniški

izpit in pridobil vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 ali A in B, mora opraviti program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov.

(2) Vozniku začetniku se ob izdaji vozniškega dovoljenja izda tudi karton voznika začetnika za spremljanje opravljenih obveznosti po programu dodatnega usposabljanja za voznika začetnika, na katerega izvajalec programa potrjuje opravljene obveznosti.

(3) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov vsebuje vadbo varne vožnje ter skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa.

(4) Programa dodatnega usposabljanja se lahko voznik začetnik udeleži po najmanj šestih mesecih od izdaje vozniškega dovoljenja.

(5) Ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika plača udeleženeec.

52. člen

(edukacijske in psihosocialne delavnice)

(1) Edukacijske in psihosocialne delavnice izvaja javna agencija.

(2) Delavnice iz prejšnjega odstavka lahko izvaja oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil najmanj kategorije A ali B ter pri javni agenciji opravljeno usposabljanje za izvajanje delavnic ter izpolnjuje druge pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj, določene v podzakonskem predpisu, izdanem na podlagi tega zakona.

(3) Javna agencija mora o izvedbi edukacijskih in psihosocialnih delavnic voditi evidenco o udeležencih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca,

2. EMŠO,

3. registrsko številko udeleženca,

4. stalno oziroma začasno prebivališče,

5. vrsta delavnice, datum začetka in zaključka izvajanja delavnice in lokacija izvajanja delavnice,

6. številka izdanega potrdila o opravljeni delavnici.

(4) Javna agencija mora pristojna sodišča obveščati o izvajanju edukacijskih in psihosocialnih delavnic, kot to določi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

53. člen

(udeležba v rehabilitacijskih programih)

(1) Rehabilitacijskega programa se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja in so ji bile izrečene kazenske točke zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali odklonitve preverjanja psihofizičnega stanja in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, v skladu z zakonom, ki ureja prekrške. Sodišče pri določitvi ustreznega rehabilitacijskega programa, ki ga določi na podlagi zdravniškega spričevala, izbira med tremi rehabilitacijskimi programi:

1. edukacijske delavnice v obsegu najmanj šestih pedagoških ur z vsebinami o varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

2. psihosocialne delavnice v obsegu najmanj 17 pedagoških ur, od tega najmanj dve uri individualne obravnave in najmanj 15 ur dela v skupini z vsebinami o varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

3. programi zdravljenja odvisnosti, ki jih izvajajo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost psihiatrije.

(2) Rehabilitacijskega programa iz prejšnjega odstavka se mora v predpisanem obsegu pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost vozniškega dovoljenja. Ustrezen rehabilitacijski program določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda.

(3) Ustreznega rehabilitacijskega programa iz prvega odstavka tega člena, ki ga določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda, se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja enkrat v dveh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 grama do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 miligrama do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki se je udeležil rehabilitacijskega programa, se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem rehabilitacijskem programu, iz evidence kazenskih točk izbrisejo štiri pravnomočno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola.

(4) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka izbrisejo le enkrat v dveh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega vozniškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če je dodatno opravil zdravstveni pregled s svetovanjem.

(5) Potrdilo o opravljeni edukacijski ali psihosocialni delavnici se izda glede na namen, določen v prvem, drugem ali tretjem odstavku tega člena in velja šest mesecev od datuma zaključka dodatnega usposabljanja.

VIII. POGOJI ZA VOŽNJO VOZIL

54. člen

(odgovornost za varno vožnjo)

(1) V cestnem prometu lahko vozi motorno vozilo oseba, ki izpolnjuje pogoje, ki jih predpisuje ta zakon in je telesno in duševno zmožna varno voziti motorno vozilo.

(2) Kadar je telesna ali duševna zmožnost osebe zmanjšana zaradi prirojenih ali pridobljenih bolezni, poškodb, duševnega stanja ali drugih okoliščin, ki bi lahko imele negativen vpliv na zmožnost za vožnjo, sme taka oseba voziti motorno vozilo v cestnem prometu le, če njeno stanje ne more vplivati na njeno zmožnost za varno vožnjo motornega vozila.

(3) Šteje se, da oseba, pri kateri je telesna ali duševna zmožnost za varno vožnjo motornega vozila osebe zmanjšana zaradi zaužitja alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi utrujenosti, ni zmožna varno voziti motornega vozila.

55. člen

(pogoji za vožnjo koles in mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h)

(1) Otrok do šestega leta starosti sme voziti kolo le na pešpoti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa.

(2) Otrok do 14. leta starosti, ki nima opravljenega kolesarskega izpita, sme voziti kolo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe, ki lahko ob upoštevanju prometnih razmer spremlja največ dva otroke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme učitelj, ki v osnovni šoli usposablja otroke v vožnji kolesa, spremljati največ pet otrok hkrati, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo. Med opravljanjem kolesarskega izpita spremstvo iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo.

(4) V cestnem prometu sme samostojno voziti kolo otrok, star najmanj osem let, ki ima pri sebi veljavno kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(5) Moped, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, sme voziti v cestnem prometu otrok od 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

(6) Starostni pogoj za pridobitev pravice voziti kolo in moped, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, izpolni otrok oziroma oseba z nastopom koledarskega leta, v katerem dopolni predpisano starost.

(7) Otrok se usposobi za vožnjo kolesa, ko opravi kolesarski izpit in dobi v osnovni šoli kolesarsko izkaznico.

(8) Vsebine usposabljanja za vožnjo kolesa in kolesarskega izpita ter obrazec kolesarske izkaznice predpiše minister, pristojen za šolstvo.

56. člen

(splošni pogoji za udeležbo voznikov motornih vozil v cestnem prometu)

(1) Motorno oziroma motorno in priklopno vozilo sme voziti oseba, ki:

1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo;
2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katere spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi in ne vozi v nasprotju z omejitvijo, vpisano v njenem vozniskem dovoljenju;

4. se ji ne izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije, ji ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe tujega vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije niti ji ni začasno odvzeto vozniško dovoljenje;

5. uporablja pripomočke za vožnjo, ki so vpisani v njenem vozniskem dovoljenju.

(2) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba, ki:

1. je opravila vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katere spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi;
2. ne vozi vozila ali skupine vozil v nasprotju z omejitvijo, vpisano v zdravniškem spričevalu;
3. je vključena v pridobivanje temeljnih kvalifikacij v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu;
4. jo pri vožnji spremlja učitelj vožnje, ki voznika usposablja za pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba, ki opravlja vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katere spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi.

(4) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme v Republiki Sloveniji do vročitve vozniškega dovoljenja voziti motorno in priklopno vozilo tiste oziroma tistih kategorij, v katere spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi, oseba, ki ima potrdilo, da je pri upravni enoti dala vlogo za izdajo vozniškega dovoljenja, na kateri je navedeno, da izpolnjuje pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja. Veljavnost tega potrdila je 60 dni.

(5) V cestnem prometu se ne sme uporabljati vozniško dovoljenje, namesto katerega je izdan dvojnik.

(6) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje voznik motornega vozila, ki vozi z vozniskim dovoljenjem, katerega veljavnost je potekla, če pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti ni predložitev veljavnega zdravniškega spričevala ali potrdila o dodatnem usposabljanju voznika začetnika, ali vozi s potrdilom iz četrtega odstavka tega člena, katerega veljavnost je potekla.

(7) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s 1. ali 5. točko prvega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju z 2. ali 3. točko prvega odstavka ali s petim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki da motorno vozilo v uporabo osebi, ki ne sme voziti takega vozila.

(10) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu

izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije ali ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje. Poleg globe se vozniku izreče tudi 18 kazenskih točk.

(11) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko ne sme ponovno pridobiti vozniškega dovoljenja, po prvem odstavku 64. člena tega zakona ali voznik, ki vozi v času, ko se mu izvršuje sankcija prepovedi uporabe tujega vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije.

(12) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz blaga z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz blaga v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, brez veljavnega vozniškega dovoljenja, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

(13) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz več kot osem potnikov z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, brez veljavnega vozniškega dovoljenja, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.

57. člen

(vožnja s spremljevalcem)

(1) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka prejšnjega člena sme voziti osebni avtomobil tudi oseba, starejša od 16 let:

1. ki je v šoli vožnje opravila teoretični del usposabljanja za voznika motornih vozil kategorije B, opravila teoretični del vozniškega izpita in v šoli vožnje zaključila praktični del usposabljanja;

2. ki ji vozniško dovoljenje ni odvzeto oziroma se ji ne izvršuje izrečena sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije oziroma se ji ne izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in v skupni evidenci izrečenih kazenskih točk nima nobene kazenske točke v cestnem prometu, če ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil druge kategorije;

3. če jo med vožnjo spremlja spremljevalec;

4. če je vozilo označeno s predpisano tablico »L«.

(2) Spremljevalec osebe iz 3. točke prejšnjega odstavka je lahko eden od staršev, skrbnikov, rejnikov ali druga oseba, ki je stara najmanj 27 let in ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj pet let in v skupni evidenci izrečenih kazenskih točk nima več kot pet kazenskih točk in ima prebivališče v Republiki Sloveniji. Osebo, mlajšo od 18 let, lahko spremlja druga oseba pod pogojem, da s tem pisno soglašajo starši, skrbniki ali rejniki. Če je spremljevalec druga oseba, lahko v obdobju petih let usposablja največ dve osebi iz prejšnjega odstavka.

(3) Spremljevalec mora biti vpisan v evidenco o vozniških dovoljenjih in evidenčni karton vožnje. Vpis opravi upravna enota na vlogo kandidata za voznika, ko ugotovi, da so izpolnjeni pogoji. Pred vpisom v evidenčni karton vožnje mora upravna enota spremljevalcu posredovati ustrezna navodila.

(4) Usposabljanje iz 1. točke prvega odstavka tega člena sme začeti oseba, ki je dopolnila 16 let.

(5) Med vožnjo motornega vozila mora imeti oseba iz prvega odstavka tega člena pri sebi evidenčni karton vožnje in veljavno zdravniško spričevalo, spremljevalec pa veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B. Te listine morata na zahtevo izročiti policistu na vpogled.

(6) Pod pogoji, navedenimi v tem členu, sme oseba iz prvega odstavka tega člena voziti osebni avtomobil, dokler ne opravi vozniškega izpita za vožnjo motornih vozil kategorije B, vendar največ dve leti od vpisa spremljevalca v evidenco o vozniških dovoljenjih in evidenčni karton vožnje.

(7) Pri spremljanju osebe iz prvega odstavka tega člena je spremljevalec odgovoren za varnost vožnje in za prekršek,

ki ga je storila ta oseba, razen če nevarnega ravnanja oziroma prekrška ni mogel preprečiti.

(8) Tablica iz 4. točke prvega odstavka tega člena je kvadratne oblike, zelene barve, na kateri je črka »L« bele barve. Nameščena mora biti na levi polovici zadnje strani vozila, kadar vozi vozilo voznik s spremljevalcem.

(9) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo 4. točke prvega odstavka tega člena, oseba iz prvega odstavka tega člena ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena, oseba iz prvega odstavka tega člena, ki ima v skupni evidenci izrečenih kazenskih točk vpisane kazenske točke, in spremljevalec, ki ima v skupni evidenci izrečenih kazenskih točk vpisanih več kot pet kazenskih točk.

(10) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje šola vožnje, ki začne usposabljati osebo iz prvega odstavka tega člena, ki še ni dopolnila starost 16 let, njena odgovorna oseba pa z globo 500 eurov.

58. člen

(vožnja vojaških vozil)

Za vožnjo vojaških vozil, ki po konstrukciji in namenu lahko prevažajo tovor, osebe ali oborožitev in se uporabljajo za opravljanje nalog Slovenske vojske (bojna in nebojna vozila za posebne namene), ne veljajo določbe tega zakona o številu oseb, ki se smejo prevažati v vojaških vozilih ali na njih, in o kategoriji vozniškega dovoljenja, če se v vozilu ali na njem poleg voznika vozi več kot osem oseb ali če je vlečnemu vozilu pripeto priklopno vozilo.

IX. VOZNIŠKO DOVOLJENJE

59. člen

(izdaja, veljavnost in podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje izda oziroma njegovo veljavnost podaljša upravna enota (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Vozniško dovoljenje začne veljati z dnem izdaje.

(2) Vozniško dovoljenje se izda oziroma njegova veljavnost se podaljša osebi, ki ima v Republiki Sloveniji običajno prebivališče ali predloži dokaze, da v Republiki Sloveniji študira že vsaj šest mesecev.

(3) Vozniško dovoljenje se izda do dopolnjenega 21. leta starosti oziroma za dve leti po prvi pridobitvi vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorij A2 ali A in B. Vozniško dovoljenje se podaljša, ko voznik opravi program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov za eno izmed kategorij A2 ali A in B.

(4) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, A2, A, B, B1, BE, F in G izda z veljavnostjo desetih let. Po dopolnjeni starosti 70 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo petih let.

(5) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E izda z veljavnostjo petih let. Po dopolnjeni starosti 65 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo treh let.

(6) Imetniku vozniškega dovoljenja kategorij AM, A1, A2, A, B, B1, BE, F in G, ki dopolni starost 70 let, se podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja, če predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(7) Veljavnost vozniških dovoljenj kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E se po poteku podaljša, če imetnik vozniškega dovoljenja predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(8) Ne glede na tretji, četrti in peti odstavek tega člena se veljavnost vozniškega dovoljenja omeji na krajši rok, če je ta določen v zdravniškem spričevalu o telesni in duševni

zmožnosti upravičenca za vožnjo motornega vozila, ki ga izdajo izvajalci zdravstvene dejavnosti in pooblaščenji izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(9) Pri izrekanih kazenskih točk v cestnem prometu se šteje, da ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v Republiki Sloveniji, tudi imetnik vozniškega dovoljenja, ki mu je potekel rok veljavnosti, oziroma voznik, ki je v času storitve prekrška vozil vozilo s potrdilom iz četrtega odstavka 56. člena tega zakona.

60. člen

(pogoji za izdajo vozniškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje se izda osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo, kar dokaže z veljavnim zdravniškim spričevalom;
2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;
3. je opravila vozniški izpit;
4. ji ni odvzeto ali začasno odvzeto vozniško dovoljenje;
5. se ji ne izvršuje stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije;
6. ji ni prepovedana izdaja vozniškega dovoljenja v zvezi z varnostnim ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja, dokler taka prepoved traja;

7. je zahtevi priložila ustrezno fotografijo v fizični ali digitalni obliki; za izdajo vozniškega dovoljenja se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.

(2) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A (brez omejitev) se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev, določenih v prejšnjem odstavku, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del vozniškega izpita vozil kategorije A brez omejitev;
2. da ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del vozniškega izpita vozil kategorije A2;
2. da ima najmanj dve leti veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A1.

(4) Osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B, BE, C1, C, C1E, CE, D1, D1E, D ali DE najmanj šest mesecev, se izda tudi vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije F, če uspešno opravi tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki.

(5) Osebi, ki opravi praktični del vozniškega izpita na motornem vozilu, ki ni opremljeno s stopalko sklopke ali ročico sklopke za kategorije AM, A1, A2 in A, s katero mora upravljati voznik pri zagonu ali ustavljanju vozila in menjavi prestav (v nadaljnjem besedilu: vozilo z avtomatskim menjalnikom), se v vozniško dovoljenje vpiše koda administrativne omejitve, in sicer v skladu s predpisom, ki ga izda minister, pristojen za promet. Imetnik vozniškega dovoljenja s kodo administrativne omejitve sme voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom. Koda se izbriše, če oseba opravi praktični del vozniškega izpita na vozilu z ročnim menjalnikom.

(6) Osebi, ki opravi praktični del vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom kategorije C, CE, D ali DE, se vpis kode iz prejšnjega odstavka v vozniško dovoljenje ne izvede, če oseba že ima vozniško dovoljenje, pridobljeno na podlagi opravljenega praktičnega dela vozniškega izpita z motornim vozilom z ročnim menjalnikom kategorije B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E ali D.

(7) V vozniškem dovoljenju se potrdijo vse tiste kategorije vozil, ki jih sme imetnik voziti oziroma jih bo smel voziti po dopolnjeni predpisani starosti (kategorija G).

(8) Vsaka oseba ima lahko le eno vozniško dovoljenje. Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini,

se slovensko vozniško dovoljenje izda oziroma njegova veljavnost podaljša, če odda vozniško dovoljenje, izdano v tujini.

(9) Vozniško dovoljenje se ne izda oziroma se njegova veljavnost ne podaljša, če je bilo osebi njeno vozniško dovoljenje v drugi državi članici Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji odvzeto, omejeno, začasno odvzeto ali razveljavljeno.

(10) Imetniku vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije se veljavnost vozniškega dovoljenja podaljša tako, da se izda slovensko vozniško dovoljenje.

(11) Imetniku vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki ima v Republiki Sloveniji običajno prebivališče, in čigar vozniško dovoljenje je v Republiki Sloveniji omejeno, začasno odvzeto, odvzeto ali mu je razveljavljena pravica do vožnje, se tuje vozniško dovoljenje, če je to potrebno, zamenja za slovensko vozniško dovoljenje.

(12) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki ima več kot eno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil iste oziroma istih kategorij.

61. člen

(predpisana starost za vožnjo motornih vozil)

(1) Za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije mora imeti voznik dopolnjeno naslednjo starost:

1. za vozila kategorije AM	15 let;
2. za vozila kategorije A1	16 let;
3. za vozila kategorije A2	18 let;
4. za vozila kategorije A, če ima imetnik dve leti vozniško dovoljenje kategorije A2	20 let;
5. za vozila kategorije A	24 let;
6. za motorna trikotlesa z močjo motorja, večjo od 15 kW	21 let;
7. za vozila kategorije B1	16 let;
8. za vozila kategorije B, BE	18 let;
9. za vozila kategorije C1, C1E	18 let;
10. za vozila kategorije C, CE	21 let;
11. za vozila kategorije D1, D1E	21 let;
12. za vozila kategorije D, DE	24 let;
13. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h	16 let;
14. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h	18 let;
15. za vozila kategorije G – motokultivatorji	15 let;
16. za vozila kategorije G – delovni stroji	18 let.

(2) Ne glede na 10. točko prejšnjega odstavka je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(3) Ne glede na 10. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če je zaposlen v Slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrezno kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

(4) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(5) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in opravlja linijski prevoz potnikov, ki ni daljši od 50 km.

(6) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 23 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(7) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če je zaposlen v Slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrežno kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

62. člen

(kategorije vozil)

(1) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v kategorije AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE ter nacionalni kategoriji F in G, se izda na enotnem obrazcu.

(2) V kategorijo AM spadajo lahka štirikolesa in mopedi, razen mopedov, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(3) V kategorijo A1 spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega 11 kW, z razmerjem moč motorja/masa vozila, ki ne presega 0,1 kW/kg, ter trikolesa, katerih moč motorja ne presega 15 kW. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM in G.

(4) V kategorijo A2 spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje, katerih moč motorja ne presega 35 kW in pri katerih razmerje med močjo motorja in maso vozila ne presega 0,2 kW/kg in ne izvira iz vozila z močjo 70 kW ali več. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, A1 in G.

(5) V kategorijo A spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje in trikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, A1, A2 in G.

(6) V kategorijo B1 spadajo štirikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM in G.

(7) V kategorijo B spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije A1, A2, A, F in G, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg in so zasnovana in izdelana za prevoz največ osemih potnikov poleg voznika. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1 in G.

(8) V kategorijo BE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil.

(9) V kategorijo C1 spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije D1, D ali F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 7.500 kg in so zasnovana in izdelana za prevoz največ osemih potnikov poleg voznika.

(10) V kategorijo C1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C1, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg. V to kategorijo spadajo tudi skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 3.500 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg in v obeh primerih taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(11) V kategorijo C spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije D1, D in F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in so zasnovana in izdelana za prevoz največ osemih potnikov poleg voznika. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, C1 in G.

(12) V kategorijo CE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C in priklopnega vozila, pri čemer

največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in C1E, v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem kategorije D tudi kategorije DE.

(13) V kategorijo D1 spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ 16 potnikov poleg voznika ter katerih največja dolžina ne presega osem metrov, in cestni turistični vlak. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM in G.

(14) V kategorijo D1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D1 in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(15) V kategorijo D spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki so zasnovana in izdelana za prevoz več kot osemih potnikov poleg voznika. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, D1 in G.

(16) V kategorijo DE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in D1E.

(17) Vozniško dovoljenje se izda tudi za vožnjo drugih motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v nacionalni kategoriji F in G.

(18) V kategorijo F spadajo traktorji in traktorski priklopniki. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(19) V kategorijo G spadajo delovni stroji in motokultivatorji.

(20) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo v Republiki Sloveniji voziti tudi trikolesa.

(21) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorij B, C1, C, D1 ali D smejo voziti motorna vozila navedenih kategorij tudi, kadar so jim dodani lahki priklopniki. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, če največja dovoljena masa skupine vozil ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik in največja dovoljena masa take skupine vozil presega 3.500 kg, a ne presega 4.250 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil, če se usposobi v skladu z desetim odstavkom 39. člena tega zakona in opravi praktični del vozniškega izpita s tako skupino vozil ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrežno kodo označeno pravico do vožnje take skupine vozil.

(22) Vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE, C1E, CE, D1E in DE se izda le osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B, C1, C, D1 in D.

(23) Ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenem s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00) in Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04), in izdanega na podlagi 128.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 39/00 – popravek odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02 in 67/02), oziroma ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenem s Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), se upošteva enakovrednost med kategorijami:

DOSEDANJE VOZNIŠKO DOVOLJENJE		NOVO VOZNIŠKO DOVOLJENJE
A do 125 ccm	=	A1
A do 125 ccm in 11 kW	=	A1
A ≤ 125 ccm in ≤ 11 kW	=	A1
A1	=	A1
A ≤ 25 kW in ≤ 0,16 kW/kg oziroma A – A z omejitvijo ≤ 25 kW in ≤ 0,16 kW/kg	=	A2
A do 350 ccm	=	A2
A	=	A
B	=	B
C	=	C
D1	=	D1
D	=	D
E le z vozili kategorije B	=	BE
E		BE, CE in če ima imetnik vozniškega dovoljenja kategorijo D, tudi DE
B + E	=	BE
C + E	=	CE
D1 + E	=	D1E
D + E		DE
F	=	F
G	=	G
H	=	AM
A – le do 50 km/h	=	AM

63. člen

(odvzem in omejitev vozniškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov)

(1) Upravna enota na podlagi dokončnega zdravniškega spričevala imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja z odločbo odvzame vozniško dovoljenje za toliko časa, dokler se z zdravstvenim pregledom oziroma kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila.

(2) Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, pri katerem je ugotovljena telesna ali duševna nezmožnost za vožnjo motornih vozil, mora v primeru iz prejšnjega odstavka oddati vozniško dovoljenje upravni enoti.

(3) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ima dovoljenje za vožnjo motornih vozil več kategorij, vendar mu je ta pravica iz razlogov, določenih v prvem odstavku tega člena, omejena na določen čas ali le za posamezno ali posamezne kategorije, se izda novo vozniško dovoljenje, v katero se vpišejo tiste kategorije motornih vozil, ki jih sme voziti, oziroma omeji njegova veljavnost.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

64. člen

(ponovna pridobitev vozniškega dovoljenja)

(1) Oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja po zakonu, ki ureja prekrške, lahko pridobi novo vozniško dovoljenje po šestih mesecih od izvršitve odločbe. Če je osebi izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja prej kot v dveh letih od ponovne pridobitve vozniškega dovoljenja ali je oseba v preizkusni dobi oziroma v enem letu po poteku preizkusne dobe odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja po zakonu, ki ureja prekrške, storila prekršek zoper varnost cestnega prometa, za katerega je predpisana stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu v številu, zaradi katerega se po zakonu, ki ureja pre-

krške, izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, lahko oseba ponovno pridobi novo vozniško dovoljenje šele po enem letu od izvršitve odločbe. Oseba, ki ji je bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja po kazenskem zakoniku, lahko pridobi novo vozniško dovoljenje po izvršitvi tega varnostnega ukrepa.

(2) Pogoj za pridobitev novega vozniškega dovoljenja je, da oseba iz prejšnjega odstavka opravi kontrolni zdravstveni pregled, se udeleži programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, določenega s tem zakonom, in ponovno opravi vozniški izpit.

(3) Če so bile osebi iz prvega odstavka tega člena izrečene kazenske točke oziroma varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita udeležiti rehabilitacijskega programa, določenega s tem zakonom, namesto programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(4) Oseba iz prvega in tretjega odstavka tega člena se sme prigrasiti k opravljanju vozniškega izpita, ko predloži zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu in dokazilo o opravljenem programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo ali potrdilo o opravljeni edukacijski oziroma psihosocialni delavnici, ki so določena s tem zakonom. V primeru zdravljenja odvisnosti iz 3. točke prvega odstavka 53. člena tega zakona pa se sme oseba prigrasiti k opravljanju vozniškega izpita, ko predloži zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu po opravljenem programu zdravljenja.

(5) Če je imela oseba iz prejšnjega odstavka v vozniškem dovoljenju, za katero ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti, vpisanih več kategorij motornih vozil, se ji v vozniško dovoljenje vpišejo vse te kategorije, če opravi vozniški izpit za motorna vozila tiste kategorije oziroma tistih kategorij, s katerimi je storila prekršek ali prekrške, za katere so ji bile izrečene kazenske točke, in izpolni druge pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja ali če je opravila vozniški izpit za kategorijo, ki vključuje tudi tisto kategorijo, s katero je storila prekršek.

(6) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z vozniškim dovoljenjem, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati. Enako se kaznuje tudi voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini na podlagi slovenskega vozniškega dovoljenja, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati. Vozniško dovoljenje se odvzame in vrne upravni enoti na območju stalnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, če tega v Republiki Sloveniji nima, pa upravni enoti, ki ima sedež na območju storitve prekrška.

65. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja in izdaja dvojnika)

(1) Imetnik vozniškega dovoljenja mora zamenjati veljavno vozniško dovoljenje:

1. v roku 30 dni od nastale spremembe, če spremeni osebno ime ali naslov stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če v Republiki Sloveniji nima stalnega prebivališča,

2. če fotografija na vozniškem dovoljenju ne kaže več njegove prave podobe,

3. če je vozniško dovoljenje poškodovano oziroma obrabljeno ali če iz kakšnega drugega razloga ni več uporabno.

(2) Namesto izgubljenega, pogrešanega ali ukradenega veljavnega vozniškega dovoljenja se na zahtevo stranke izda novo vozniško dovoljenje.

(3) O izgubljenih, pogrešanih ali ukradenih veljavnih vozniških dovoljenjih ministrstvo, pristojno za promet, vodi register izgubljenih, pogrešanih ali ukradenih vozniških dovoljenj. Register vsebuje:

1. osebno ime imetnika vozniškega dovoljenja,
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča imetnika,

3. EMŠO imetnika,
4. kategorije, za katere je voziško dovoljenje izdano,
5. ime organa, ki je izdal voziško dovoljenje,
6. datum izdaje in datum veljavnosti voziškega dovoljenja,

7. številko obrazca voziškega dovoljenja,
8. datum prijave izgube, kraje ali pogršitve voziškega dovoljenja.

(4) Podatki iz 5., 6., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka se javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(5) Podatki se v registru vodijo tri leta od poteka roka, za katerega je bilo izgubljeno, pogršeno ali ukradeno voziško dovoljenje izdano, nato se uničijo.

(6) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje imetnik voziškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku glede kršitve 1. točke prvega odstavka tega člena je pristojna upravna enota.

(7) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki da lažno izjavo o izgubi, pogršitvi ali kraji voziškega dovoljenja. Za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku je pristojna upravna enota.

(8) Z globo 600 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz blaga z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz blaga v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, v nasprotju s 3. točko prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

(9) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz več kot osem potnikov z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, v nasprotju s 3. točko prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

66. člen

(vožnja z voziškim dovoljenjem, izdanim v tujini)

(1) Tujec, ki ima običajno prebivališče v Republiki Sloveniji in na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče, sme z veljavnim voziškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, in ob vzajemnosti voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem voziškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer eno leto od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(2) Državljan Republike Slovenije, ki začasno ali stalno prebiva ali je prebival v tujini in pride začasno ali stalno v Republiko Slovenijo, sme z veljavnim voziškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, voziti tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem voziškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer dve leti od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora oseba, ki ima veljavno voziško dovoljenje, izdano v tujini, ki ni v skladu s Konvencijo o cestnem prometu (Uradni list RS – MP, št. 9-55/92), imeti med vožnjo motornega vozila po cesti pri sebi poleg veljavnega voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, tudi veljavno mednarodno voziško dovoljenje, ki ga je izdal pristojni organ ali organizacija tuje države.

(4) Oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji ne sme voziti motornega vozila po cesti, če ji je bila v tuji državi, v kateri ji je bilo izdano voziško dovoljenje, prepevedana vožnja vozil kategorije oziroma vrste, v katero spada vozilo, ki ga vozi. Prav tako ne sme voziti motornega vozila oseba, ki ne izpolnjuje starosti za vožnjo motornih vozil, določene v 61. členu tega zakona.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena sme oseba z veljavnim voziškim dovoljenjem, ki ji ga je izdal

pristojni organ druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem voziškem dovoljenju.

(6) Z globo najmanj 80 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 500 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtem odstavkom tega člena.

67. člen

(zamenjava voziškega dovoljenja, izdanega v tujini)

(1) Imetnik veljavnega voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, ki ima v Republiki Sloveniji običajno prebivališče, lahko, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, zahteva zamenjavo tega voziškega dovoljenja za slovensko voziško dovoljenje.

(2) Slovensko voziško dovoljenje se izda, če imetnik veljavnega voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, opravi praktični del voziškega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti z voziškim dovoljenjem, izdanem v tujini, in osebi, ki je že imela veljavno slovensko voziško dovoljenje. Oseba, ki opravi praktični del voziškega izpita za vožnjo vozil kategorij BE, C1E, CE, D1E ali DE, se ji v slovensko voziško dovoljenje vpišejo tudi kategorije B, C1, C, D1 ali D.

(3) Slovensko voziško dovoljenje se osebi, ki je že imela veljavno slovensko dovoljenje in je le-to prenehalo veljati po določbah zakona, ki ureja prekrške, ali ji je bil izrečen varnostni ukrep odvzema voziškega dovoljenja po določbah kazenskega zakonika, izda, če oseba izpolni vse pogoje, določene v drugem odstavku 64. člena tega zakona.

(4) Praktičnega dela voziškega izpita ni treba opraviti imetnikom voziških dovoljenj tistih tujih držav, ki jih določi s pravilnikom minister, pristojen za promet, na podlagi ocene kakovosti izobraževanja, teoretičnega znanja in znanja vožnje motornih vozil voznikov ter prometnovarnostnih razmer v posamezni tuji državi.

(5) Praktičnega dela voziškega izpita ni treba opraviti tudi imetnikom voziških dovoljenj, izdanih v tujini, ki imajo dokazilo o strokovni usposobljenosti za vožnjo motornih vozil, v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu. Izjema ne velja za zamenjavo voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, za kategorijo A1, A2 in A.

(6) Slovensko voziško dovoljenje se izda namesto voziškega dovoljenja, izdanega v tujini.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se izjemoma in ob upoštevanju načela vzajemnosti od osebja diplomatskih predstavništev in konzulatov, predstavništev tujih držav, mednarodnih organizacij s sedežem v Republiki Sloveniji ter predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji, ob zamenjavi voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, ne zahtevajo dokazila o telesni in duševni zmožnosti voziti motorna vozila ter opravljanje praktičnega dela voziškega izpita.

(8) Veljavno voziško dovoljenje, izdano v tujini, se lahko zamenja za slovensko voziško dovoljenje tudi na podlagi sklenjenega sporazuma med državo, ki je izdala voziško dovoljenje, in Republiko Slovenijo, in sicer ob pogojih, določenih v sporazumu in upoštevanju načela vzajemnosti.

(9) Tujcu in državljanu Republike Slovenije se zamenja voziško dovoljenje, izdano v tujini, s slovenskim voziškim dovoljenjem, če dokaže, da je v državi, ki je izdala voziško dovoljenje, izpolnil pogoj običajnega prebivališča ali je študiral v tej državi najmanj šest mesecev.

(10) Pred zamenjavo voziškega dovoljenja, izdanega v tujini, s slovenskim voziškim dovoljenjem se preveri, za katero kategorijo oziroma vrsto vozila velja. Za preverjanje informacij o voziških dovoljenjih, ki so jih izdale druge države članice Evropske unije, se uporablja omrežje Evropske unije za voziška dovoljenja. Oseba, ki prosi za zamenjavo, lahko priloži

listino, iz katere je razvidno, katera motorna vozila sme voziti, oziroma listino o veljavnosti voznškega dovoljenja.

(11) Mednarodnega voznškega dovoljenja ni mogoče zamenjati za slovensko voznško dovoljenje.

(12) Vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki se zamenja za slovensko voznško dovoljenje, in voznško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ju je izdal, pri tem pa se navedejo razlogi za vrnitev.

68. člen

(zamenjava voznškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji)

(1) Imetnik veljavnega voznškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki ima običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, lahko brez opravljanja voznškega izpita in predložitve dokazila o duševni in telesni zmožnosti za vožnjo vozil zamenja veljavno voznško dovoljenje za slovensko voznško dovoljenje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se tiste nacionalne kategorije, ki jih po določbi tega zakona o kategorijah voznških dovoljenj ne vsebuje slovensko voznško dovoljenje, opustijo.

(3) Vozniško dovoljenje, izdano v drugi državi članici Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji, ki se zamenja za slovensko voznško dovoljenje, in voznško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ju je izdal, pri tem pa se navedejo razlogi za vrnitev.

69. člen

(mednarodno voznško dovoljenje)

(1) Imetnik veljavnega slovenskega voznškega dovoljenja lahko dobi na lastno zahtevo tudi mednarodno voznško dovoljenje, če mu ni izrečen varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja ali sankcija prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja oziroma se mu ne izvršuje kazen ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Javna agencija za izdajo mednarodnih voznških dovoljenj pooblasti organizacijo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je članica mednarodne avtomobilistične zveze,
2. deluje na območju celotne Republike Slovenije,
3. ima ustrezno informacijsko opremljenost za izdajo mednarodnih voznških dovoljenj in
4. ima kadre z najmanj srednjo strokovno ali srednjo izobrazbo.

(3) Mednarodnega voznškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, ni mogoče uporabljati za vožnjo motornih vozil v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajanje mednarodnih voznških dovoljenj in vodenje evidence nadzoruje ministrstvo, pristojno za promet.

(5) Organizacija, ki izdaja mednarodna voznška dovoljenja, mora voditi evidenco o izdanih mednarodnih voznških dovoljenjih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime voznika,
2. EMŠO,
3. številko vpisa v evidenco in serijsko številko obrazca,
4. serijsko številko voznškega dovoljenja, na podlagi katerega je bilo izdano mednarodno voznško dovoljenje,
5. opombe.

(6) Evidenca izdanih mednarodnih voznških dovoljenj se hrani najmanj tri leta od dneva izdaje voznškega dovoljenja.

70. člen

(evidenca o voznških dovoljenjih)

(1) Evidenca o voznških dovoljenjih vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva in fotografijo;
2. organ oziroma organizacijo, ki je izdal voznško dovoljenje oziroma podaljšal njegovo veljavnost;

3. datum izdaje in spremembe;

4. številko vpisa;

5. serijsko številko izdanega voznškega dovoljenja;

6. veljavnost posameznih kategorij voznškega dovoljenja;

7. veljavnost obrazca voznškega dovoljenja;

8. zaznamke o veljavnosti, zamenjavi zaradi obrabljenosti, zamenjavi tujega voznškega dovoljenja za slovensko, izgubi, pogrešitvi ali kraji oziroma deponiranju ali ostalih spremembah, ki se nanašajo na voznško dovoljenje;

9. zaznamke o kaznih oziroma sankcijah in odvzemu voznškega dovoljenja zaradi zdravstvene nezmožnosti;

10. podatek o začasno odvzetem voznškem dovoljenju po zakonu, ki ureja prekrške, in zakonu, ki ureja kazenski postopek;

11. podatek o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja;

12. podatke iz zdravniškega spričevala iz 88. in 89. člena tega zakona;

13. kategorije vozil, za katere velja, in datum pridobitve dovoljenja za vožnjo vozil posamezne kategorije;

14. da je oseba voznik začetnik;

15. da je oseba spremljevalec voznika;

16. omejitve: pripomočke, ki jih mora voznik uporabljati med vožnjo, oziroma omejitve za vožnjo vozil posameznih kategorij.

(2) Evidenco o voznških dovoljenjih vodi ministrstvo, pristojno za promet. Podatke v evidenco vnašajo upravne enote, izvajalci zdravstvene dejavnosti, javna agencija in drugi organi, ki izvajajo pooblastila na podlagi tega zakona.

(3) Evidenca o voznških dovoljenjih se za namen pridobivanja točnih in ažurnih podatkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena poveže s centralnim registrom prebivalstva, določenim v zakonu, ki ureja centralni register prebivalstva, kjer se kot povezovalni znak uporablja EMŠO.

71. člen

(personalizacija, prenos voznških dovoljenj in vročanje)

(1) Vozniško dovoljenje za posamezno osebo se mora personalizirati v Republiki Sloveniji.

(2) Osebe, ki pri pooblaščenem izvajalcu opravljajo naloge izdelave obrazcev voznških dovoljenj in obrazcev vlog za izdajo voznških dovoljenj ter personalizacije obrazcev voznških dovoljenj, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da so polnoletne;

2. da niso bile pravnomočno obsojene zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot tri mesece.

(3) Prenos voznških dovoljenj iz prvega odstavka tega člena in vlog za njihovo izdajo med pristojnim organom in pooblaščenim izvajalcem za izdelavo in personalizacijo obrazcev voznških dovoljenj ter vročanje voznških dovoljenj izvaja fizična ali pravna oseba, registrirana za prenos poštnih pošiljk, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

(4) Vročitev voznškega dovoljenja je opravljena, ko upravičenec prevzame voznško dovoljenje pri organu, ki ga je izdal, ali pri vročevalcu iz prejšnjega odstavka, kot je sam določil v vlogi za izdajo voznškega dovoljenja. Če voznškega dovoljenja pri vročevalcu ne prevzame v osmih dneh, se voznško dovoljenje vrne organu, ki ga je izdal.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, ima pri nadzoru pooblaščenega izvajalca za izdelavo obrazcev voznških dovoljenj in obrazcev vlog ter personalizacijo voznških dovoljenj pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na izdelavo, personalizacijo voznškega dovoljenja za posamezno osebo in skladiščenje obrazcev, prostore, v katerih to poteka, ter preveriti izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

X. VOZNIŠKI IZPITI

72. člen

(pogoji za opravljanje voznškega izpita)

(1) Vozniški izpit za voznika motornih vozil lahko v Republiki Sloveniji opravljajo kandidati, ki imajo v Republiki Sloveniji običajno prebivališče ali predložijo dokaze, da v Republiki Sloveniji študirajo že vsaj šest mesecev.

(2) Kandidati za voznika se prijavijo k voznškemu izpitu pri upravni enoti. Upravna enota preveri izpolnjevanje pogojev za opravljanje voznškega izpita ter kandidata za voznika, če izpolnjuje pogoje, prijavi k teoretičnemu in praktičnemu delu voznškega izpita.

(3) Vozniški izpit je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela, razen voznškega izpita, določenem v četrtem odstavku 40. člena tega zakona, največ štirikrat opravljati praktični del voznškega izpita. Teoretični del voznškega izpita smejo opravljati kandidati za voznika, ki so v šoli vožnje zaključili teoretični del usposabljanja in z veljavnim zdravniškim spričevalom dokažejo, da so telesno in duševno zmožni voziti motorno vozilo tiste kategorije, za katero se prijavljajo na voznški izpit. Praktični del voznškega izpita smejo opravljati kandidati za voznika, ki izpolnjujejo pogoje, določene za pridobitev pravice voziti motorno vozilo, so uspešno opravili teoretični del voznškega izpita in so v šoli vožnje zaključili praktični del usposabljanja.

(4) Kandidat za voznika sme v roku veljavnosti teoretičnega dela voznškega izpita, določenem v četrtem odstavku 40. člena tega zakona, največ štirikrat opravljati praktični del voznškega izpita. Pred naslednjim opravljanjem praktičnega dela voznškega izpita mora ponovno opraviti teoretični del voznškega izpita.

(5) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije C1 ali C se smejo prijaviti k voznškemu izpitu, če imajo veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B oziroma če so opravili voznški izpit za to kategorijo vozil.

(6) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D1 se smejo prijaviti k voznškemu izpitu, če imajo veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta ali voznško dovoljenje kategorije C1 ali C oziroma če so opravili voznški izpit za kategorijo C1 ali C.

(7) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D se smejo prijaviti k voznškemu izpitu, če imajo veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta in imajo veljavno voznško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije C ali kategorije D1 oziroma če so opravili voznški izpit za kategorijo C ali D1.

(8) Kandidati za voznike skupine vozil kategorije BE, C1E, CE, D1E ali DE se smejo prijaviti k voznškemu izpitu, če imajo veljavno voznško dovoljenje za tisto kategorijo, v katero spada vlečno vozilo oziroma če so opravili voznški izpit za to kategorijo vozil.

(9) Ne glede na peti, šesti, sedmi ali osmi odstavek tega člena smejo kandidati za voznike motornih vozil kategorij A, BE, C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E in DE opravljati voznški izpit, če jim je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja ali varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja in so pred izrekom kazni imeli veljavno voznško dovoljenje navedenih kategorij.

73. člen

(prva pomoč)

(1) Izpit iz prve pomoči, kot del izpita za voznike motornih vozil kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE, opravi kandidat pri pristojni organizaciji Rdečega križa.

(2) O opravljenem izpitu organizacija iz prejšnjega odstavka vodi evidenco in izda potrdilo o opravljenem izpitu. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca,
2. EMŠO,
3. stalno oziroma začasno prebivališče,

4. datum izdaje potrdila o opravljenem izpitu,

5. številko izdanega potrdila.

(3) Izpita ne opravlja kandidat za voznika, ki že ima voznško dovoljenje kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE.

74. člen

(opravljanje voznškega izpita)

(1) Na voznškem izpitu ocenjevalec na voznškem izpitu ugotavlja, ali ima kandidat za voznika znanje in spretnosti, predpisane s programom in pogoji ocenjevanja na voznškem izpitu.

(2) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti za vožnjo motornih vozil sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del voznškega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno voznško dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem voznškem izpitu za to kategorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del voznškega izpita na tako prilagojenem vozilu. Za čas, dokler tega dela voznškega izpita ne opravi, se ji odvzame voznško dovoljenje za vožnjo vozil take kategorije. V izdano voznško dovoljenje take osebe se vpišejo podatki, da sme voziti le prilagojeno vozilo, ter številka šasije oziroma podatki o prilagoditvi vozila.

(3) Če se kandidat po opravljanju voznškega izpita z oceno ne strinja, lahko v treh dneh od dneva opravljanja voznškega izpita poda ugovor. O ugovoru odloči direktor javne agencije v 15 dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve ocenjevalca na voznškem izpitu, ki je kandidata ocenjeval, in strokovne presoje ocene dveh ocenjevalcev na voznškem izpitu, ki ne smeta biti tista, katerih ocena se presoja. Odločitev direktorja javne agencije je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je treba izpit ponoviti, nosi stroške javna agencija, vozilo šole vožnje in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika.

(4) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki vozi vozilo v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

75. člen

(ocenjevalci na voznškem izpitu)

(1) Kandidata za voznika, ki opravlja praktični del voznškega izpita za kategorije AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE ali F, ocenjuje najmanj en ocenjevalec na voznškem izpitu, za kategorije D1, D1E, D ali DE pa najmanj dva ocenjevalca na voznškem izpitu.

(2) Ocenjevalci na voznškem izpitu morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje.

(3) Ocenjevalec na voznškem izpitu za kategorijo B je lahko oseba, ki:

1. ima voznško dovoljenje kategorije B najmanj osem let;
2. je stara najmanj 26 let;
3. je opravila preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na voznškem izpitu ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona.

(4) Ocenjevalec na voznškem izpitu za kategorije A, C, CE, D in DE je lahko oseba, ki:

1. ima veljavno voznško dovoljenje za voznika motornih vozil kategorij, za katere ocenjuje kandidate za voznike, ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrežno poklicno kvalifikacijo;
2. je bila najmanj tri leta ocenjevalec na voznškem izpitu za kategorijo B ali ima najmanj šest let voznških izkušenj za kategorijo, za katero opravlja preizkus usposobljenosti ali ima teoretično in praktično oceno voznške sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev voznškega dovoljenja za kategorijo, za katero opravlja preizkus usposobljenosti;

3. je opravila preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona.

(5) Ocenjevalec na vozniškem izpitu ne sme biti oseba, ki usposablja kandidate za voznike.

(6) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu za kategorijo B lahko opravlja oseba, ki:

1. izpolnjuje pogoje iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena;

2. ima najmanj tri leta izkušenj pri usposabljanju kandidatov za voznike ali voznikov kot učitelj vožnje;

3. je opravila program usposabljanja za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorije B.

Uspešno opravljen preizkus usposobljenosti kategorije B velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorij B1 in G ter kategorije F, če ima oseba veljavno vozniško dovoljenje te kategorije.

(7) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu za kategorije A, C, CE, D in DE lahko opravlja oseba, ki:

1. izpolnjuje pogoje iz 1. in 2. točke četrtega odstavka tega člena;

2. je opravila program usposabljanja za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorij A, C, CE, D in DE.

Uspešno opravljen preizkus usposobljenosti kategorije:

– A velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorij AM, A1 in A2;

– C velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorije C1;

– CE velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorij BE in B1E;

– D velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorije D1;

– DE velja tudi za ocenjevanje na vozniškem izpitu kategorij D1E.

(8) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu iz 3. točke tretjega odstavka in 3. točke četrtega odstavka tega člena se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Komisija iz prejšnjega odstavka opravlja tudi redni strokovni nadzor nad ocenjevanjem na vozniškem izpitu. Vsak ocenjevalec na vozniškem izpitu mora biti nadzorovan najmanj enkrat letno, najmanj vsakih pet let pa mora biti nadzorovan pri vodenju voznških izpitov.

(10) Usposabljanje za ocenjevanje na vozniškem izpitu in dodatno usposabljanje ocenjevalcev na vozniškem izpitu izvaja javna agencija.

(11) Ocenjevalci na vozniškem izpitu morajo v obdobju dveh let opraviti najmanj štiridnevno redno dodatno usposabljanje za pridobivanje novega znanja ter za ohranjanje in obnavljanje znanja in ocenjevalnih spretnosti, v petih letih pa najmanj petdnevno usposabljanje za razvijanje in ohranjanje potrebnih praktičnih voznških spretnosti.

(12) Ocenjevalec na vozniškem izpitu, ki v dveh letih ni ocenjeval voznških izpitov za posamezno kategorijo, mora pred ponovnim ocenjevanjem voznških izpitov za to kategorijo obnoviti ocenjevalne spretnosti.

(13) Ocenjevalca na vozniškem izpitu, za katerega se je pri opravljanju dela ugotovilo, da dela resne strokovne napake, na predlog komisije iz osmega odstavka tega člena javna agencija napoti na ponovno usposabljanje in preizkus usposobljenosti. Kot resna strokovna napaka se šteje ocenjevanje voznškega izpita, ki ni v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

(14) Javna agencija vodi evidenco o opravljenih preizkusih usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. EMŠO,
3. datum in kraj rojstva,

4. kategorijo, za katero je oseba opravila preizkus usposobljenosti,

5. datum opravljanja preizkusa usposobljenosti,

6. številko potrdila o opravljenem preizkusu usposobljenosti.

76. člen

(evidenca o opravljanju voznških izpitov)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco o opravljanju voznških izpitov, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, naslov prebivališča ter kraj rojstva kandidata;

2. podatke o datumu izdaje zdravniškega spričevala ter podatke o številki in datumu izdaje potrdila o opravljenem izpitu iz prve pomoči;

3. osebno ime ocenjevalca oziroma ocenjevalcev na vozniškem izpitu, ki so bili prisotni na teoretičnem in praktičnem delu voznškega izpita;

4. osebno ime učitelja vožnje in naziv šole vožnje, pri kateri se je usposabljal kandidat za voznika;

5. datum kandidatovega opravljanja teoretičnega in praktičnega dela voznškega izpita, njegovo uspešnost in število praktičnih ur vožnje;

6. opombe.

(2) Podatke v evidenco iz prejšnjega odstavka vnašajo upravne enote in javna agencija.

77. člen

(stroški voznškega izpita)

Ceno voznškega izpita določi javna agencija s tarifo. Strošek voznškega izpita plača kandidat za voznika na upravni enoti, in sicer ob priglasitvi na vozniški izpit.

XI. ZDRAVSTVENI PREGLEDI VOZNIKOV

78. člen

(vrste zdravstvenih pregledov)

(1) Z zdravstvenim pregledom se ugotavlja, ali je kandidat za voznika ali voznik motornega vozila telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila.

(2) Zdravstveni pregled kandidata za voznika morajo opraviti kandidati za voznike pred začetkom praktičnega dela usposabljanja.

(3) Vozniki motornih vozil opravljajo zdravstvene preglede s svetovanjem ali kontrolne zdravstvene preglede, če je tako določeno s tem ali drugim zakonom.

79. člen

(stroški pregleda)

(1) Stroške zdravstvenega pregleda kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti voznškega dovoljenja, kontrolnega zdravstvenega pregleda in zdravstvenega pregleda s svetovanjem plača kandidat za voznika oziroma imetnik voznškega dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek stroške zdravstvenih pregledov invalida, ki sme voziti izključno svojim zmožnostim prilagojeno motorno vozilo, krije Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, razen stroškov zdravstvenega pregleda s svetovanjem in v primerih iz 1. točke prvega odstavka, drugega, tretjega in četrtega odstavka 85. člena tega zakona.

80. člen

(zdravstveni pregledi kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti voznškega dovoljenja)

Zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti voznškega dovoljenja opravljajo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje teh pregledov.

81. člen

(način opravljanja zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja)

(1) Zdravstveni pregled kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil za podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(2) Če na podlagi pregleda iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotoviti telesne in duševne zmožnosti za vožnjo motornih vozil, izvajalec zdravstvene dejavnosti pred izdajo zdravniškega spričevala o opravljenem zdravstvenem pregledu napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu, psihologu ali na preizkus vožnje v šolo vožnje.

(3) Izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko pridobi tudi podatke o cestnoprometnih prekrških in kaznivih dejanjih v cestnem prometu in prometnih nesrečah kandidata za voznika in voznika motornih vozil in podatke o opravljanju vozniških izpitov iz uradnih evidenc od upravljavcev zbirk podatkov, ki vsebujejo te podatke.

82. člen

(zdravstveni pregled s svetovanjem)

(1) Zdravstvenega pregleda s svetovanjem se lahko udeleži voznik enkrat v dveh letih od tedaj, ko je bil prvič pravno-možno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola. Zdravstveni pregled s svetovanjem opravlja izbrani osebni zdravnik.

(2) Zdravstvenega pregleda iz prejšnjega odstavka se lahko udeležijo:

1. voznik začetnik;
2. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E in DE;
3. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;
4. voznik vozila, s katerim se prevaža nevarno blago;
5. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;
6. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika ali spremljevalec;
7. voznik, ki mu je bilo odvzeto vozniško dovoljenje;
8. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje sankcija prepoved vožnje motornega vozila, ali
9. voznik, ki prevaža skupino otrok,

če je bilo ugotovljeno, da so imeli v organizmu do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(3) Drugi voznik pa se lahko udeleži zdravstvenega pregleda s svetovanjem, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu nad 0,50 grama do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali nad 0,24 miligrama do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(4) Imetniku vozniškega dovoljenja, ki se je udeležil zdravstvenega pregleda s svetovanjem, se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem, iz evidence kazenskih točk izbrišejo štiri pravnomožno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola, kar pa ne velja za imetnika vozniškega dovoljenja, ki je presegel mejne vrednosti, določene v drugem oziroma tretjem odstavku tega člena.

(5) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v dveh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega vozniškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če se je udeležil rehabilitacijskega programa, ki ga določi pooblaščen

izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(6) Potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem se izda glede na namen, določen v drugem in tretjem odstavku tega člena in velja največ šest mesecev.

83. člen

(opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov)

(1) Kontrolne zdravstvene preglede opravljajo pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(2) Kontrolni zdravstveni pregled se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(3) Če na podlagi pregleda iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotoviti telesne in duševne zmožnosti za vožnjo motornih vozil, pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti pred izdajo zdravniškega spričevala o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali psihologu. V primeru, da oseba opravlja kontrolni zdravstveni pregled zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, pa je pred izdajo zdravniškega spričevala potreben pregled pri psihologu.

(4) Pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko pridobi tudi podatke o cestnoprometnih prekrških in kaznivih dejanjih v cestnem prometu in prometnih nesrečah kandidata za voznika in voznika motornih vozil in podatke o opravljanju vozniških izpitov iz uradnih evidenc od upravljavcev zbirk podatkov, ki vsebujejo te podatke.

84. člen

(napotitev na kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled lahko predlagajo policija, državni tožilec, sodišče, zdravstveni zavod, osebni zdravnik, zdravnik specialist in delodajalec oziroma delodajalka. Pri tem morajo navesti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila.

(2) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled iz prejšnjega odstavka opravi upravna enota, na območju katere ima oseba stalno oziroma začasno prebivališče z odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem mora imetnik vozniškega dovoljenja opraviti kontrolni zdravstveni pregled, ter pooblaščenega izvajalca zdravstvene dejavnosti, pri katerem oseba opravi pregled. Če oseba v Republiki Sloveniji nima stalnega oziroma začasnega prebivališča, napoti osebo upravna enota, ki je izdala vozniško dovoljenje.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka upravna enota odvzame vozniško dovoljenje, če imetnik vozniškega dovoljenja ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, na katerega je bil napoten, v določenem roku ali ga ne opravi v celoti, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi telesna in duševna zmožnost za vožnjo motornih vozil.

(4) Če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja v roku, ki ga z odločbo določi upravna enota, ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda ali ga ne opravi v celoti, mora pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti takoj o tem obvestiti upravno enoto. Podatke o odvzemu vozniškega dovoljenja vpiše upravna enota v evidenco o vozniških dovoljenjih.

(5) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled opravi tudi izbrani osebni zdravnik ali specialist v skladu s 86. členom tega zakona.

(6) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

(7) Z globo 500 evrov se za prekršek kaznuje voznik, ki se vozi z vozniškim dovoljenjem, ki mu je bilo v skladu s tretjim odstavkom tega člena odvzeto.

85. člen

(kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, če:

1. mu je bila v zadnjih dveh letih najmanj dvakrat pravnomočno izrečena sankcija za prekršek ali kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče;

2. se je pri njem pojavil sum bolezenskega stanja, okvara ali hiba, katerih simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu.

(2) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti tudi voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, če se s toksikološko preiskavo ugotovi prisotnost prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in njihovih presnovkov.

(3) Kontrolni zdravstveni pregled morajo opraviti: oseba, ki ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, preden vloži predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, oseba, ki ji je bila sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja izvršena, in imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki mu je bilo vozniško dovoljenje začasno odvzeto po zakonu, ki ureja prekrške, če vloži predlog za vrnitev začasno odvzetega vozniškega dovoljenja pred pravnomočnim zaključkom postopka o prekršku.

(4) Kontrolnega zdravstvenega pregleda se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja enkrat v dveh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 grama do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 miligrama do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(5) Oseba iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora kontrolni zdravstveni pregled opraviti pri pooblaščenem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, na območju katerega ima oseba stalno oziroma začasno prebivališče.

86. člen

(dvom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo)

(1) Če zdravnik specialist oziroma izbrani osebni zdravnik med pregledom ali zdravljenjem imetnika vozniškega dovoljenja utemeljeno podvomi o njegovi telesni ali duševni zmožnosti za vožnjo zaradi bolezenskega stanja, okvar ali hib, katerih simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu in lahko pomenijo povečano tveganje za varno udeležbo v prometu, ga izbrani osebni zdravnik ali zdravnik specialist napoti na kontrolni zdravstveni pregled k pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti, na območju katerega ima oseba stalno oziroma začasno prebivališče. Pri tem mora navesti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila. Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled in razloge zanj zabeleži v zdravstveno dokumentacijo imetnika vozniškega dovoljenja, ki jo posreduje izbranemu pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti.

(2) Če pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti ugotovi, da imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja telesno in duševno ni zmožen za vožnjo motornih vozil ali je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornih vozil z omejitvijo, o tem obvesti osebne zdravnika ali zdravnika specialista, upravni enoti pa posreduje zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu.

(3) Če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja v roku enega meseca od napotitve ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda iz prvega odstavka tega člena oziroma ga ne opravi v celoti, mora pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti takoj o tem obvestiti upravno enoto, ki v skladu z določbo 87. člena imetniku odvzame vozniško dovoljenje.

87. člen

(neopravljeni kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, na katerega je bil v

določenem roku napoten direktno s strani zdravnika specialista ali izbranega osebnega zdravnika ali le-tega ne opravi v celoti, upravna enota z odločbo odvzame vozniško dovoljenje za čas, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi telesna in duševna zmožnost za vožnjo motornih vozil.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(3) Podatke o odvzemu vozniškega dovoljenja vpiše upravna enota v evidenco o voznških dovoljenjih.

(4) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki se vozi z voznškim dovoljenjem, ki mu je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena odvzeto.

XII. ZDRAVNIŠKA SPRIČEVALA

88. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem zdravstvenem pregledu izvajalec zdravstvene dejavnosti izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil ter podatke o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije iz zdravniškega spričevala vpiše v evidenco o voznških dovoljenjih.

(2) Če je kandidat za voznika ali imetnik vozniškega dovoljenja začasno telesno in duševno nezmožen za vožnjo motornega vozila oziroma mu je pravica za vožnjo motornega vozila omejena na določen čas ali za posamezne kategorije ali posamezno kategorijo, mora izvajalec zdravstvene dejavnosti v zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka navesti obdobje omejitve. Če je kandidat za voznika motornega vozila ali imetnik vozniškega dovoljenja opravil ponovni zdravstveni pregled več kot 30 dni pred potekom obdobja omejitve, se zdravniško spričevalo ne upošteva.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme kandidat za voznika ali imetnik vozniškega dovoljenja predčasno opraviti ponovni zdravstveni pregled le pred posebno zdravstveno komisijo. Po opravljenem zdravstvenem pregledu posebna zdravstvena komisija izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil. Kopijo zdravniškega spričevala komisija pošlje upravni enoti, kjer ima kandidat za voznika oziroma voznik motornega vozila prebivališče.

(4) Zdravniško spričevalo o opravljenem zdravstvenem pregledu iz prvega in tretjega odstavka tega člena velja tri leta.

89. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil ter podatke o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije iz zdravniškega spričevala vpiše v evidenco o voznških dovoljenjih.

(2) V zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti navede ustrezen program, ki se ga mora udeležiti oseba iz prvega in drugega odstavka 53. člena tega zakona. Če je kandidat za voznika ali imetnik vozniškega dovoljenja začasno telesno in duševno nezmožen za vožnjo motornega vozila oziroma mu je pravica za vožnjo motornega vozila omejena na določen čas ali za posamezne kategorije ali posamezno kategorijo, mora pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti v zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka navesti obdobje omejitve. Če je kandidat za voznika motornega vozila ali imetnik vozniškega dovoljenja opravil ponovni zdravstveni pregled več kot 30 dni pred potekom obdobja omejitve, se zdravniško spričevalo ne upošteva.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme kandidat za voznika ali imetnik vozniškega dovoljenja predčasno opraviti ponovni zdravstveni pregled le pred posebno zdravstveno komisijo. Po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu posebna zdravstvena komisija izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil. Kopijo zdravniškega spričevala komisija pošlje upravni enoti, kjer ima kandidat za voznika oziroma voznik motornega vozila prebivališče.

(4) Zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu iz prvega odstavka tega člena velja šest mesecev.

90. člen

(ugovor zoper zdravniško spričevalo)

(1) Kandidat za voznika in voznik motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil iz tega zakona, lahko v roku 15 dni od vročitve zdravniškega spričevala zahteva ponovni zdravstveni pregled samo pred posebno zdravstveno komisijo, ki po opravljenem zdravstvenem pregledu izda zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil. Kopijo zdravniškega spričevala komisija pošlje upravni enoti, kjer ima kandidat za voznika oziroma voznik motornega vozila prebivališče.

(2) Mnenje komisije iz prejšnjega odstavka je dokončno.

XIII. ODGOVORNOST IN DOLŽNOST

91. člen

(odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov)

(1) Starši, skrbniki oziroma rejniki so dolžni skrbeti in izvajati nadzorstvo nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.

(2) Opustitev dolžne skrbi in nadzorstva iz prejšnjega odstavka nastopi zlasti tedaj, ko starši, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo, da otrok ali mladoletnik ravna v nasprotju z določbami tega zakona.

(3) Z globo 160 eurov se za prekršek kaznujejo starši, skrbniki oziroma rejniki, katerih otrok ali mladoletnik stori prekršek po tem zakonu, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi in nadzorstva nad njim.

92. člen

(dolžnost upoštevanja pravil)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(2) Z globo 80 eurov se za prekršek kaznuje udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi pooblaščenega uradnega osebe.

(3) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščen uradni osebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

93. člen

(rok za zamenjavo vozniškega dovoljenja)

(1) Vsi imetniki vozniških dovoljenj morajo najpozneje do 19. januarja 2023 zamenjati vozniška dovoljenja, izdana na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00), Pravilnikom o vozni-

ških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04) ali Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), z vozniškim dovoljenjem, izdanem na obrazcu, predpisanim s Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 68/11, 55/12, 4/13, 7/14 in 32/16) oziroma na obrazcu iz predpisa, izdanega na podlagi 23. točke prvega odstavka 14. člena tega zakona.

(2) Ob zamenjavi vozniškega dovoljenja iz prejšnjega odstavka imetniki vozniških dovoljenj obdržijo vse pravice v obsegu, ki izhajajo iz tega vozniškega dovoljenja.

(3) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje imetnik vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(4) Z globo 600 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz blaga z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz blaga v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

(5) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katere oziroma katerega voznik opravlja prevoz več kot osem potnikov z motornimi vozili, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

94. člen

(upravni in inšpekcijski postopki ter postopki o prekrških)

(1) Upravni in inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

(2) O prekrških, storjenih do uveljavitve tega zakona, odločajo organi, ki so pristojni za odločanje o prekrških po dosedanjih predpisih.

95. člen

(vožnja vozil kategorije AM)

Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije AM smejo voziti tudi motorna kolesa, izdelana do 27. julija 2002, katerih delovna prostornina motorja ne presega 50 ccm in konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

96. člen

(nadaljevanje dela predsednika in člana izpitne komisije za ocenjevanje na vozniskem izpitu)

Ne glede na drugi odstavek 75. člena tega zakona javni uslužbenci, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo delo na delovnih mestih Član izpitne komisije VI, nadaljujejo z delom ocenjevalca na vozniskem izpitu na teh delovnih mestih.

97. člen

(poučevanje predpisov o varnosti cestnega prometa)

Ne glede na četrty odstavek 30. člena tega zakona lahko predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko v šoli vožnje poučujejo tudi osebe, ki so bile zaposlene kot učitelj predpisov o varnosti cestnega prometa na dan 1. maja 1998 in imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

98. člen

(nadaljevanje dela javne agencije)

Javna agencija, ustanovljena na podlagi 17.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10) s Sklepom o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa (Uradni list RS, št. 49/10), nadaljuje s svojim delom v skladu s 4. členom tega zakona.

99. člen

(uskladitev akta o ustanovitvi javne agencije in števila članov sveta javne agencije)

(1) Člani sveta javne agencije, ki opravljajo to funkcijo ob uveljavitvi tega zakona, nadaljujejo z delom do izteka mandata.

(2) Ustanovitelj javne agencije mora uskladiti Sklep o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa (Uradni list RS, št. 49/10 in 73/10) v skladu z določbo drugega odstavka 10. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

100. člen

(uskladitev z določbo o prepovedanem poslovnem sodelovanju)

Direktor javne agencije, ki opravlja to funkcijo ob uveljavitvi tega zakona, nadaljuje z delom do izteka mandata pod pogoji, veljavnimi do uveljavitve tega zakona.

101. člen

(uporaba Nacionalnega programa za varnost cestnega prometa)

Nacionalni program za varnost cestnega prometa, sprejet na podlagi 3. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10 in 25/14) z Resolucijo o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2013–2022 (Uradni list RS, št. 39/13), se uporablja kot nacionalni program za varnost cestnega prometa iz 3. člena tega zakona.

102. člen

(veljavnost pooblastil in dovoljenj)

(1) Šole vožnje, ki so bile registrirane do uveljavitve tega zakona, lahko še naprej opravljajo svojo dejavnost.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek morajo šole vožnje iz prejšnjega odstavka javni agenciji sporočiti podatke iz 6., 7. in 9. točke drugega odstavka 29. člena ter izpolniti pogoje iz 30. člena tega zakona in podatke sporočiti javni agenciji, najpozneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(3) Pooblastila, izdana pravnim osebam ali samostojnim podjetnikom posameznikom na podlagi 40. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10 in 25/14) za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov ter na podlagi 43. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10 in 25/14) za izvajanje programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, ostanejo v veljavi do izdaje novih pooblastil na podlagi tega zakona oziroma do izteka veljavnosti pooblastila, če je veljavnost pooblastila daljša, vendar ne več kot pet let od uveljavitve tega zakona.

(4) Pooblastila, izdana izvajalcem zdravstvenih dejavnosti pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi kot pooblastila, izdana na podlagi tega zakona do izteka njihove veljavnosti.

(5) Posebna zdravstvena komisija, ki je bila imenovana na podlagi 15. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10 in 25/14), nadaljuje s svojim delom kot posebna zdravstvena komisija na podlagi tega zakona.

(6) Pooblaščenice organizacije, ki so izvajale program usposabljanja za varno delo s traktorji in traktorskimi priključki pred uveljavitvijo tega zakona, lahko izvajajo ta program do izdaje novih pooblastil na podlagi tega zakona, vendar največ tri leta od uveljavitve tega zakona.

103. člen

(prehodno obdobje)

(1) Do izteka uporabe Zakona o registraciji istospolne partnerske skupnosti (Uradni list RS, št. 65/05, 55/09 – odl. US, 18/16 – odl. US in 33/16 – ZPZ, v nadaljnjem besedilu: ZRIPS) se za zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja po tem zakonu štejeta tudi partner iz registrirane istospolne partner-

ske skupnosti in partner, ki živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ni registrirana po ZRIPS.

(2) Izvajalci zdravstvene dejavnosti oziroma pooblaščenici izvajalci zdravstvene dejavnosti morajo do vzpostavitve ustreznih elektronskih povezav, ki bodo omogočale direkten vnos podatkov iz zdravniških spričeval iz 88. in 89. člena tega zakona, pošiljati kopije zdravniških spričeval takoj po opravljenem zdravstvenem pregledu upravnim enotam, po stalnem ali začasnem prebivališču kandidata oziroma imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, ki podatke iz zdravniških spričeval vne-sejo v evidenco o voznških dovoljenjih.

104. člen

(rok za izdajo predpisov)

Podzakonski akti, določeni s tem zakonom, se izdajo najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

105. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10 in 25/14), razen določbe 9. točke prvega odstavka 2. člena, 26. točke prvega odstavka 14. člena, prvega odstavka 22. člena v delu, ki se nanaša na opravljanje inšpekcijskega nadzora nad delom subjektov, ki usposabljuje spremljevalce izrednih prevozov, 47. člena in petega odstavka 95. člena.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov iz tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– Uredba o določitvi cene vadbe varne vožnje in skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa (Uradni list RS, št. 105/10);

– Pravilnik o usposabljanju za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki (Uradni list RS, št. 120/03);

– Pravilnik o šolah vožnje in vodenju registra šol vožnje (Uradni list RS, št. 44/11, 38/13 in 105/13);

– Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje (Uradni list RS, št. 44/11);

– Pravilnik o pogojih za izvajanje programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in dodatnega usposabljanja za varno vožnjo (Uradni list RS, št. 45/11);

– Pravilnik o edukacijskih in psihosocialnih delavnicah (Uradni list RS, št. 45/11);

– Pravilnik o programu usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil (Uradni list RS, št. 48/11);

– Pravilnik o programih dodatnega usposabljanja voznikov in programu usposabljanja izvajalcev programa (Uradni list RS, št. 48/11);

– Pravilnik o voznškem izpitu (Uradni list RS, št. 38/13 in 104/13);

– Pravilnik o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 68/11, 55/12, 4/13, 7/14 in 32/16);

– Pravilnik o zdravstvenih pogojih voznikov motornih vozil (Uradni list RS, št. 47/11, 67/14 in 12/16);

– Pravilnik o izpitnih centrih za opravljanje voznškega izpita za voznike motornih vozil (Uradni list RS, št. 60/15).

(3) Pravilnik o višini stroškov voznškega izpita in preizkusa znanja (Uradni list RS, št. 38/04 in 109/10 – ZVoz), Pravilnik o programih in pogojih usposabljanja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 46/07 in 109/10 – ZVoz), Pravilnik o usposabljanju za spremljevalce izrednih prevozov (Uradni list RS, št. 47/09 in 109/10 – ZVoz) in Odločba o pooblastitvi Inštituta Republike Slovenije za rehabilitacijo za določanje in ugotavljanje prilagojenosti motornih vozil telesnim zmožnostim (Uradni list RS, št. 77/05 in 109/10 – ZVoz) se uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

106. člen

(začetek uporabe)

(1) Določba 4. točke drugega odstavka 42. člena tega zakona glede poučevanja kandidatov za voznike kategorije B, ki daje pravico voziti motorno vozilo te kategorije, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, in največja dovoljena masa take skupine vozil presega 3.500 kg, a ne presega 4.250 kg, se začne uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določba 7. točke prvega odstavka 60. člena tega zakona o predložitvi fotografije v digitalni obliki in uporabi fotografije v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta, se začne uporabljati z vzpostavitvijo tehnično-tehnoloških možnosti, vendar najpozneje v treh letih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Določba drugega odstavka 70. člena v zvezi z 88. in 89. členom tega zakona, se začne uporabljati z vzpostavitvijo ustreznih elektronskih povezav, vendar najkasneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

107. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-07/16-42/30

Ljubljana, dne 15. decembra 2016

EPA 1472-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez i.r.
Predsednik

3687. Zakon o lekarniški dejavnosti (ZLD-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o lekarniški dejavnosti (ZLD-1)**

Razlašam Zakon o lekarniški dejavnosti (ZLD-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. decembra 2016.

Št. 003-02-10/2016-9

Ljubljana, dne 23. decembra 2016

Borut Pahor i.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O LEKARNIŠKI DEJAVNOSTI (ZLD-1)****I. poglavje
SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja namen, vsebino in pogoje za izvajanje lekarniške dejavnosti, organiziranost, pogoje in postopke za

podeljevanje in izvajanje koncesij, farmacevtske strokovne delavce in njihova strokovna združenja, medmrežno lekarniško dejavnost in nadzor.

2. člen

(namen lekarniške dejavnosti)

(1) Namen lekarniške dejavnosti je zagotavljanje kakovostne in učinkovite preskrbe z zdravili in drugimi izdelki za podporo zdravljenja in ohranitev zdravja ter svetovanje glede njihove varne, pravilne in učinkovite uporabe pacientom in zdravstvenim delavcem v zdravstvu.

(2) Poleg namena iz prejšnjega odstavka lekarniška dejavnost zagotavlja tudi farmacevtske obravnave za ohranjanje zdravja in doseganje pričakovanih kliničnih, humanističnih in ekonomskih izidov zdravljenja.

3. člen

(nosilec lekarniške dejavnosti)

(1) Nosilec oziroma nosilka lekarniške dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nosilec lekarniške dejavnosti) je magister oziroma magistra farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije) z licenco.

(2) Nosilec lekarniške dejavnosti v okviru svoje pristojnosti:

- zagotavlja smiselno uporabo zdravil pri zdravljenju in izdelkov za podporo zdravljenja in ohranitev zdravja,
- prepreči nepravilno uporabo zdravil in izdelkov za podporo zdravljenja in ohranitev zdravja,
- prepreči škodo ali zdravstvene težave pacienta, ki bi lahko nastale kot posledica napačnega zdravljenja ali nepravilne uporabe zdravil in izdelkov za podporo zdravljenja in ohranitev zdravja.

(3) Nosilec lekarniške dejavnosti ravna tako, da ohranja nepristranskost in strokovno neodvisnost pri izvajanju lekarniške dejavnosti, varuje ugled svojega poklica in lekarniške dejavnosti.

(4) Nosilec lekarniške dejavnosti je pri sprejemanju strokovnih odločitev neodvisen, pri svojem delu pa ravna po najnovejših spoznanjih znanosti in stroke ter varuje javno zdravje in zdravje posameznega pacienta. Pri svojem delu upošteva Kodeks lekarniške deontologije.

4. člen

(opredelitev izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Brežšivna skrb je zagotavljanje neprekinjene preskrbe pacienta z zdravili in farmacevtska obravnava pri prehajanju med različnimi ravni zdravstvenega varstva. V okviru brezšivne skrbi izvajalci lekarniške dejavnosti na primarni, sekundarni in terciarni ravni zdravstvene dejavnosti zagotovijo medsebojno izmenjavo informacij o zdravljenju z zdravili pri posameznem pacientu, ki omogočajo hitro in učinkovito usklajevanje zdravljenja z zdravili in so pomembne za varno nadaljevanje zdravljenja z zdravili ob sprejemu pacienta v bolnišnico in ob odpustu z nje.

2. Farmacevt svetovalec oziroma farmacevtska svetovalka (v nadaljnjem besedilu: farmacevt svetovalec) je magister farmacije z licenco in opravljeno specializacijo iz klinične ali lekarniške farmacije, usposobljen za izvajanje farmakoterapijskega pregleda in je zaposlen v lekarniški dejavnosti ter zagotavlja potrebne informacije o zdravilih in farmacevtski obravnavi pacienta.

3. Farmaceutvska intervencija je strokovni poseg nosilca lekarniške dejavnosti v primeru nepopolnosti, nejasnosti ali napak na predpisanem receptu, ki so lahko administrativne ali strokovne narave in bi lahko povzročile ekonomske ali zdravstvene posledice za uporabnika ali zdravstveni sistem ter niso skladne s temeljnim namenom zdravljenja ali zdravstvenimi pravili.